

Hak ve Millet Davasının Sesi

UYYANIS

YIL: 2 SAYI: 19 MART 2025

GELECEĞİMİZİ TEHDİT EDECEK

KÜRESEL DEĞİŞİM RÜZGARLARINA DİKKAT

UYANIŞ

**Hak ve Millet
Davasının
Sesi**

İmtiyaz Sahibi

Millet Eğitim Kültür
Sanat Sosyal Yardımlaşma ve
Hayır Derneği Adına
Genel Başkan
Cuma NACAR

Yıl:2 Sayı:19

Yayın Tarihi: 25.03.2025

Genel Yayın Yönetmeni
Selami YILDIRIM

Yayın Kurulu
Yahya DEMELİ
Nejat CEBECİ
Muharrem YAKIN
Mehmet GÖKTEKİN

Grafik Tasarım
Aykut ÖZDEMİR

İletişim

bilgi@uyanisdergisi.com.tr
uyanisdergisi.com.tr
uyanis_dergisi
Uyanış Dergisi
Uyanışdergisi
@uyanisdergisi

Yönetim Yeri

Molla Gürani Mah. Erseven Sokağı
No: 3 Kat 5 D: 9, 34093
Fatih/ İstanbul

**Gelen yazılar yayınlansa da
yayınlansa da iade edilmez.**

**Yazıların sorumluluğu yazara aittir.
Yazılara telif ücreti ödenmez.**

**Yayın kurulu yazılarda değişiklik
yapma hakkına sahiptir.**

**Yayımlanan yazılar kaynak
gösterilerek yayımlanabilir.**

İÇİNDEKİLER

Cuma NACAR / Başyazı	4
Ali Kamil YILDIRIM / Emperyalist Rüzgarlar	6
Dr. Kadir ÇETİN / Öcalan'ın Çağrısı, BOP'un Nesini Tamamlıyor?	8
H. Ali ÖZDEMİR / Barış Tuzağı	12
Selami YILDIRIM / Terörle Mücadelede Kavramlar ve Tuzaklar	14
Ahmet KARATAŞ / Cinsel Terör Yasası, Hem de hemen	16
Buğra ÖZTÜRK / Vatan Çiçekleri	19
Mustafa GÖKTEKİN / Kuşatılan Türkiye; Siyasallaşan Terör	20
Ahmet ÇUVALDIZ / Emlakçıdan Satılık Kelepirler	23
Doğu Türkistan'da Durum Çok Vahim!	24
Ali Rıza / Hz. Muhammed'e (sav) Sevgi ve Bağlılığın Ölçüsü	28
Atakan TAŞTAN / Adalet Merhamet	31
Abdurrahman ZEYNAL / 93 Harbi Osmanlı-Rus Savaşı Üzerine(1877-1878)	32
İsmail YILMAZ / Armageddona Doğru	36
Mustafa TEMİZER / Bölgemizdeki Kirli Oyunlar Kimin Projesi	37
Yeniden Milli Mücadele'den	38
İbrahim ŞAŞMA / Çanakkale Dokunuşları	40

EMPERYALİST RÜZGARLAR

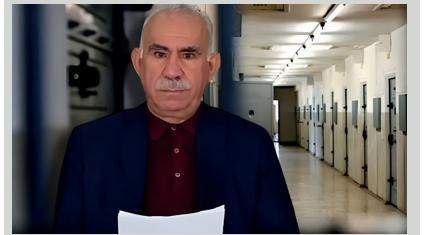
Ali Kamil YILDIRIM

Emperyalizmin en çirkin yüzünü bütün dünya gördü. Beyaz Saray'da Netanyahu onurlandırılırken, Ukrayna'nın Başkanı kovuldu. Bu iki örnek küresel dünya için ciddi değişimlerin habercisi gibi. Savaş ve insanlık suçlusu bir Siyonist baş tacı edilirken, üç yıldır Rus saldırısı altındaki mazlum Ukrayna'nın lideri, güvenlik garantisi istedi diye azarlandı ve kovuldu. Trump ABD'si, savaşın başında kullandığı ve yaptığı yardımların karşılığı olarak Ukrayna'nın... /Sayfa 6

ÖCALAN'IN ÇAĞRISI, BOP'UN NESİNİ TAMAMLİYOR?

Dr. Kadir ÇETİN

Suriye'de Esat Rejiminin yıkılışını Türkiye'de bayram havasında kutlayanlar, "Dünya Okuryazarlık" seviyelerinin, vasatın da çok altında olduklarını bir kez daha göstermişlerdir.

Neden diyeceksiniz?

Bu sevinci duyan ve yaşayan insanlar her şeyden önce Büyük Ortadoğu Projesinin (BOP) görünen ve görünmeyen amaçlarıyla Esat'a rahmet okutan İsrail'in, başta Gazze olmak üzere Filistin genelinde, Lübnan'da ve Suriye'deki zulmünü görememektelerdir... /Sayfa 8

“Terörsüz Türkiye” iddiası ve emperyalizmin yeni tuzakları!

Garip şeyler oluyor. Terörist elebaşının Türk Milleti'nin bağımsızlığının yegane temsilcisi Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne davet(!) edilmesi ile başlayan sürecin nereye evrileceğini biz tahmin edebiliyorduk. Ancak bilmeyenler için özetleyelim; daha önce denenmiş ve hendek çatışmaları ile sonuçlanan “çözüm süreci” nin iktidar dilindeki karşılığı “**Millî birlik ve kardeşlik projesi**” idiyse; şimdi de terörist başının “**PKK silah bıraksın**” manşetli “**Barış ve demokratik toplum çağrısı**” sözüm ona “**Terörsüz Türkiye**” diye tanımlanıyor.

Aslında yaşadıklarımızın temel gerekçesi büyük resimde saklı. Bugün geleceğimizi tehdit eden küresel değişim rüzgarlarının ortaya çıkardığı manzaraya baktığımızda, “**Terörsüz Türkiye**” hayali üzerinden emperyalizmin yeni hedefler peşinde koştuğunu görüyoruz.

Emperyalizmin maşası, aynı zamanda Dünyanın Jandarması rolünü üstlenen ABD'nin başını çektiği siyasî-askerî koalisyonun düzenlediği iki Irak harekâtının sonuçları üzerinden değerlendirdiğimizde Irak'ın işgaliyle dünyanın kalbi Ortadoğu'ya saplanan hançerin sebep olduğu komplikasyonları hiç ciddiye almayan siyasetçilerin maliyeti hem bölgemize hem de milletimize gerçekten çok ağır. Terörizmi önleme ve engelleme bahanesi ile emperyalizmin bölgemizdeki aparatları ile böl, parçala yönet taktiği üzerinden Türkiye'yi yalnızlaştırma ve Anadolu'ya hapsetme hamlesinde yeni bir aşamaya geldiğimizi görüyoruz.

Asıl soru şu; “**Terörsüz Türkiye hayalleri kimin projesi?**” Kulağa bu kadar hoş gelen bir söylemin perde arkasında ne hedefleniyor? Aslında “**Terörsüz Türkiye!**” birinci ve ikinci körfez hareketlerinin ardından BOP'un ve “**Arap Baharı**” denilen sürecin son halkası Suriye'de Baas rejiminin yıkılmasının ardından **terör örgütlerinin devlet zırhının** altına alınması hamlesidir.

Emperyalist devletlerin bizzat desteklediği on yıllar boyu koruyup kolladığı ve beslediği bölücü örgüt üzerinden Türkiye'nin güneyindeki etki alanını ve meşru uluslararası savunma haklarını elinden almaya yönelik bu hamlenin sonuçlarını doğru tahlil etmeliyiz. Özetle “**Terörsüz Türkiye**” söylemi üzerinden ülkemize ve milletimize kurulan tuzaklara karşı dikkatli olmak zorundayız. Yaşananlar karşısında asıl problem on yıllar boyu devşirme siyasetçiler eliyle toplumu dizayn etme çabaları karşısında entelektüellerin sessizliğidir.

Çölün ortasındaki vahaya duyulan özlem misali rahmani siyasete olan ihtiyaç her geçen gün artıyor. **Bu noktada bir müjdemiz ve Hak Millet Davasının kahramanlarının çağrısı var.** İç ve dış mihrakların güdümündeki siyaset mühendislerinin yeni mağduriyetler üzerinden geliştirdikleri projelere inat 20 Nisan 2025 'de Ankara'da Muhteşem Türkiye buluşması gerçekleşecek. 20 Nisan'da “**Mağlubiyetlere, emperyalizme, çöküşe, cehalete, korkaklığa**” meydan okumak için, “**yeniden doğuş için, sabırla, kararlılıkla, Büyük Türk Milleti'nin şerefli evlatlarına**” bir davetimiz var. Milletimizin has evlatlarını, 1960'larda başlayan şanlı yürüyüşünü Muhteşem Türkiye ile taçlandırmak için, büyük davayı hatırlamaya, yürüyüşe katılmaya davet ediyoruz. **Bu tarihi ana tanıklık etmek için hepinizi 20 Nisan'da Ankara'ya bekliyoruz.**

Değerli okuyucu şükürler olsun ki 19'ncü sayımızla huzurlarınızdayız. Bu sayımızda da yine ülkemiz üzerindeki kirli hesapları açık etmeye, milletimizi uyandırma çalışmalarına katkı vermeye devam ediyoruz. İlerleyen sayfalarımızda büyük resmi göstermek için pek çok analiz yazısı bulacaksınız. Başyazarımız Millet Partisi Genel Başkanı, Anadolu'nun Cesur Yüreği Cuma Nacar başyazısında, “**Terörist Baş Barışı (???)**, **PKK, Terörsüz Türkiye Hayallerini**” anlatıyor ve müthiş bir analize imza atıyor. Yine Ali Kamil Yıldırım, “**Risk içeren Küresel değişim rüzgarlarının**” ne

anlama geldiğini Türkiye'nin karşı karşıya olduğu tehlikelerin neler olduğunu bütün boyutları ile anlatıyor. Aynı konuyu Dr. Kadir Çetin farklı bir perspektiften, “**Öcalan'ın Çağrısı, BOP'un Nesini Tamamlıyor?**” yazısıyla, H. Ali Özdemir de, “**Barış Tuzağı**” yazısıyla yorumluyor.

Genel Yayın Yönetmenimiz Selami Yıldırım, “**Terörle Mücadelede Kavramlar ve Tuzaklar**” başlıklı analiziyle “**kavramlar üzerinden kurulan tuzaklara**” dikkat çekerken gelişmeleri nasıl tanımlamak gerektiğinin de altını çiziyor. Türkiye'ye dayatılan ve bir türlü adı konulamayan yeni süreci Mustafa Göktekin, “**Kuşatılan Türkiye; Siyasallaşan Terör**”, Mustafa Temizer de, “**Bölgemizdeki Kirli Oyunlar Kimin Projesi**” yazılarıyla anlamımıza yardımcı oluyorlar.

Ayrıca yine Türkiye'nin en öncelikleriyle ilgili olarak Ahmet Karataş, “**Cinsel Terör Yasası, hem de hemem**”, Ahmet Çuvaldız, “**Emlakçıdan Satılık Kelepirler**”, İsmail Yılmaz, “**Armageddon'a Doğru**”, Ali Rıza; “**Hız Muhammed'e (sav) Sevgi ve Bağlılığın Ölçüsü**”, Abdurrahman Zeynal, “**93 Harbi Osmanlı-Rus Savaşı Üzerine(1877-1878)**” yazılarıyla bizleri ufuk turuna çıkarıyorlar.

Bu sayımızda yine can alıcı ve hassasiyetle takipçisi olduğumuz konulardan biri olan Doğu Türkistan konusunda arkadaşımız Zeki Yetim'in yaptığı, “**Doğu Türkistan'da Durum Çok Vahim!**” başlıklı röportajını da ilgiyle okuyacaksınız. İlerleyen sayfalarımızda; Buğra Öztürk, “**Vatan Çiçekleri**”, Atakan Taştan, “**Adalet Merhamet**”, İbrahim Şaşma, “**Çanakkale Dokunuşları**” şiirleriyle duygu dünyamıza dokunuyorlar.

Değerli okuyucu, Görev hepimizin. **Şimdi UYARMAK, UYANIK kalmak zamanı.** 20 Nisan 2025 Ankara'da tarihe şahitlik etmek için Muhteşem Türkiye buluşmasında görüşmek dileğiyle şimdiden bayramınızı tebrik ediyor, selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

Terörist Baş Barışı (???), PKK, Terörsüz Türkiye Hayalleri

İktidarın ve ortaklarının bugüne kadar izlemiş olduğu politikalar, Türkiye şartlarına, kardeşliğe, akla, vicdana ve adalete aykırı olduğu gibi; İslam Dünyası'nı, Türk Dünyası'nın son bağımsız kalesi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ciddi tehdit ve tehlikelerle de karşı karşıya bırakmıştır.

Elbette analar ağlamasın! Türkiye'de anaların gözyaşının dinmesi, şehit analarının feryadına son vermek mutlu son demektir. Bu herkesin katılacağı, yürekte aminler göndereceği bir dua değil midir? Kim bunun karşısında yer alabilir ki? Ancak iktidar partisi ve ortağı ile ana muhalefet partisinin cumhurbaşkanlığı veya diğer seçimleri kazanmak uğruna ortaya koydukları politikalar samimiyetten uzaktır. Kürt kökenli vatandaşlarımızı istismar eden, ayrı bir millet haline getirmeye kararlı, ırkçı milliyetçilik hastalığı ile malul yapılara tutunmak korkunç bir hayaldir. Bu topraklarda yaşayan etnik veya mezhep ayrımı yapmaksızın bütün vatandaşlarımıza yapılan bir ihanettir. Terörsüz Türkiye adına ortaya konulan politikalar onları da rahatsız etmekte ve derinden yaralamaktadır. Tarihi öneme sahip bu konular; şahsi ikbal ihtirasları ile seçim galibiyetlerine meze yapılamaz. Hele hele terörün varlık sebebini haklı ve meşru gösteren açıklamaya itibar edilemez. Terörist başının ve terör örgütü propagandasının yapılmasına izin verilemez.

İdeal hukuk bağlamında antidemokratik seçim mevzuatı ile meşruiyeti tartışılır bir şekilde devleti yönetme imkânı verilen siyasi iktidar ve ortaklarının icraatları milletimizin geleceğinin şer odaklarına

ipotek edilmesine yol açacaktır. Bölücü terör örgütü veya elebaşı ve uzantıları, onu semirten gizli ve açık şer odakları ile pazarlık yapılması bir akıl tutulmasıdır. Türk Devlet geleneğinin ayaklar altına alınması asla kabul edilemez. Terör örgütünün, arkasındaki dost görünenlerin tehdit ve şantajlarına boyun eğmek, (gizli ve açık) ihanet değilse de büyük bir gaflettir. **İktidarda buldukları 23 sene boyunca terörlü mücadelede ekonomik, sosyal, siyasi, dini ve kültürel boyutlarını ihmal etmişlerdir. Sadece askeri mücadele ile terörün bitirileceğini sanan siyasi iktidar büyük bir aldanış içinde olduğunu artık görmelidir.** Türkiye'de ve Kandil'de veya uzantılarının olduğu her noktada gittikçe çaresizleştiği, minimize edildiği söylenen terör örgütünün muhatap alınması, hele hele bebek katili, elli binin üzerinde canı yitirmemize sebep olan terörist elebaşının barış meleği olduğu vehmine kapılmak ciddi bir sapma ve savrulmadır. Böyle bir anlayış bölücü terör örgütüne can suyu olacak, nefes almasına imkân sağlayacak, varlığını sürdürmenin kapıları ardına kadara açılmış olacaktır. Öte yandan devletine, milli birlik ve kardeşlikle tam bir sadakatle bağlı Kürt kökenli vatandaşlarımız ciddi bir çelişki ile ağır bir imtihana tabi tutulmuş olmaktadır.

Demokrasi Yok, Siyasi Partiler ve STK'lar, Meclis Devre Dışı

Bebek katili, terörist başının barış meleği olarak lanse edildiği bu süreç bir kez daha göstermiştir ki; bu ülkede demokrasi yoktur. **Terörist başı ile müzakere yapıldığı, yapılan çağrının karşılığında ne-ler vaat edildiğini Kandil, Avru-**

pa'daki uzantıları, Kuzey Irak'taki Barzani ve Talabani, PYD-YPG herkes biliyor. Bir tek Aziz Milletimiz, TBMM, siyasi partiler, STK'lar bilmiyor. Terörist başının, PKK'nın ortaya çıkışındaki şartları sayarak, haklılık arayışı bir günah çıkarmadır ve asla kabul edilemez. Terörist başı bu açıklamasını tek taraflı olarak, iktidarla herhangi bir müzakere yürütmeden, pazarlık yapmadan yapmış olabilir mi? Böylesi bir iddia akıllara zarardır. O halde, böylesine ciddi siyasi konuda kamuoyuna gerekli bilgilendirmenin yapılması, her kesimin görüşlerine başvurulması, siyasi denetimin sağlanması, demokratik bir hukuk devleti olmanın en önemli özelliği iken; yangından mal kaçırıcısına gizlenmesi ve saklanması alınan bu kararların Büyük Türk Milleti nezdinde itibardan sakıt ve yok hükmünde olacaktır.

Yüreklere kanatan bu gelişmelere derhal son verilmelidir. Terörist başının mesajının, uzantısı durumundaki parti yetkililerince Barzani ve Talabani yönetimlerine götürülmesi, onlarla müzakere edilmesinin güya terörsüz Türkiye hedefi ile ne alakası olabilir? Bu bölgedeki tüm Kürt hareketler üzerinde meşruiyet ve otorite anlamına gelecek girişimlere izin verilmesi telafisi imkânsız vahim hatalara sebep olacaktır.

Her alanda olduğu gibi terörlü etkili mücadelede bile siyasi iktidar; Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümranlık haklarını hiçe sayarak, icazetli ve izinli politikalarla iş tutmaktadır. Var olan sorunların çözümünde herhangi bir yabancı gücün sürece dâhil edilmesi, devletimizin özgürlük ve bağımsızlığına indirilmiş darbeler silsilesidir.

Terörist başının sözde barış çağrısı, Türkiye’de demokrasinin olmadığına bir başka göstergesi haline dönüşmüştür. Eğer ülkemizde gerçekten demokrasiden eser miktarda bulansa idi, bu akıl tutulması gelişmelerden siyasi partilerin, sivil toplum kuruluşlarının ve topyekûn Aziz Milletimizin bilgilendirilmesi gerekmez miydi? Aziz Milletimize bunları şikâyet ediyoruz. Kandil’deki, Suriye’deki teröristlerin veya bunlarla iş tutan uzantısı YPG-PYD’nin hatta Talabani ve Barzani’nin bilgilendirildiği, uluslararası karanlık diplomasi dehlizlerinde pişirilen bu gelişmelerden Aziz Milletimiz için haberdar edilmez. **Sahi terörist başının açıklaması ile Barzani’nin veya Talabani’nin ne alakası vardır! Bu ziyaretler hayali Kürdistan’ın kuruluş turları mıdır?** Yoksa terör örgütü PKK dağıldı diyerek, diğer uzantılarına uluslararası koruma mı sağlanmaktadır? Bu millet, bunlardan daha mı önemsiz veya değersizdir? Bu nasıl halka dayalı demokrasi anlayışıdır? İnanıyoruz ki Büyük Türk Milleti demokratik ve meşruiyetçi yollarla önemini ve değerini hatırlatmasını bilecektir.

Ortada hiçbir belge olmadığına göre; Aziz Milletimiz adına soruyoruz. Terörist başına ne verdiniz ki bu çağrışı yapmıştır? Bunu bilmeye hakkımız elbette vardır. **Terörist başının demokratik siyaset ve hukuki boyutunun tanınması talebi neleri kapsamaktadır**, bunu bilen var mı? Hele hele bu meselede yabancı devletlerin garantörlüğü talebi bir intihar değil midir? Bu gelişmeler bize Osmanlı’nın yıkılış sürecini başlatan Küçük Kaynarca Antlaşması’nı hatırlatmaktadır. Bu tür hezeyanları sağduyulu ve namuslu vatandaşlarımızın duymaya bile tahammülü yoktur. Türkiye’yi Türk Milleti’nin hükümranlık haklarından parça parça ederek vazgeçmeye ve inkâra sebep olacak bu tehlikeli yoldan derhal vazgeçilmelidir. Aksi anlayış şehitlerimizin kemiğini, gazilerimizin kanını sızlatır. Bu böyle bilinmelidir.

Türkiye, Gerçek Anlamda Hukuk Devleti Olmak Zorundadır

Bir fazilet rejimi olan cumhuriyetin, ‘gerçekten cumhuriyet’ olabilmesi demokratik olmasına bağlıdır. Bunun da en önemli ve ayırıcı niteliği kuvvetler ayrılığı ilkesidir. Bir kez daha hatırlatıyoruz ki; hukuki, ekonomik, siyasal, kültürel, ahlaki, hâsılı her alanda büyüme, gelişme, kalkınma, adalet, birlik ve barış için yargının, başta siyasi olmak üzere her türlü müdahalelerden arındırılması gerekir. Bunu söylerken elbette ki Türkiye’de jüristokrasi olsun istemiyoruz. Ama siyasallaşmayan, tarafsız ve bağımsız olması gerektiğini söylüyoruz. İBB Başkanı Sayın İmamoğlu’nun ve arkadaşlarının gözaltına alınmasında izlenen yol, yol değildir. Eğer kamuoyunda böyle bir algı oluştuysa, bunu izale etmek de yargı mensuplarının, ama en başta siyasi iktidarın görevidir. Kamuoyunda, ‘yargı’nın siyasallaştığı, siyasi ikballer için aparat ve iktidara karşı muhalefet görevini yapmaya çalışan siyasi partileri susturma intibai uyandıran bu ve benzeri gözaltı kararlarının hem demokratik hukuk devletini hem de ‘Türk Milleti Adına’ karar veren ‘yargı’yı zedelediği kanaatindeyiz. İktidar, ‘yargı’yı, muhalefeti susturacak bir silah olarak görmemelidir! Ülkede yaşanan bu gerilim ve kaos bize bir kez daha “cambaza bak cambaza” sözünü hatırlatıyor. Ülkenin gündeminde güya terörsüz Türkiye vardı. Toplumda da bunun ve şartlarının ne olduğu konusunda ciddi bir bilinmezlik ve tepki vardı, özellikle milliyetçi ve muhafazakâr kesimde... İşte tam da bu sırada İBB Başkanı ile ilgili diploma, gözaltılar gündeme geldi ve herkes buna odaklandı. Ama diğer konu nasıl pişirilmeye çalışılıyor bilmiyoruz. Bunun sonucunda iktidar ve ortaklarına güya Neo-Osmanlılık ve pro-aktif dış politika veya Misak-ı Milli rüyaları ile Türkiye büyütülerek (??) küçültülme ve federasyon yolunu açmaları için yeniden bir süre mi verildi? Veya mağdur edebiyatı ile bu iş İmamoğlu’na mı ihale edildi? Bunu zaman gösterecek.

O Tarihi Güne Şahit Olmak İçin Hepimiz Ankara’dayız!

Bütün vatandaşlarımızı; bayrak sevdalılarını, cumhuriyetçileri, demokratları, hürriyetçileri, Kuvâ-yi Milliyecileri, Millî Mücadelecileri, bütün milliyetçileri birlik, beraberlik, kardeşlik içinde milli iktidar yürüyüşüne, 20 Nisan Pazar günü milletin düğününe hepinizi bekliyoruz. Şehitlerin emanetlerine sahip çıkmak, bayrağımızı daima dalgalandırmak; aş, iş, hürriyet, hak, hukuk, adalet, egemen millet ve devlet ülküsü için; hürriyet ve bağımsızlık sevdalısı ben, sen, o, biz, siz, onlar, bütün dostları milletin şölenine bekliyoruz. Her zaman, her yerde, herkes için; amasız ve fakatsız adalet demek için; dünya devletlerince sözü dinlenir, saygın, tam bağımsız, egemen süper devlet olmak için; insan hak ve hürriyetlerinin teminatı barış medeniyetini kuracak **Muhteşem Türkiye** için; ilmin rehberliğinde, ortak akılla yönetilen, hukuki, adil, çağdaş, şeffaf, hesap veren kurumsal iktidarlar için; hürriyetçi-çağdaş çalışma hayatını, yerli üretimi, teknolojiyi destekleyen, bolluk ve bereketin altın çağını başlatacak millî ekonomi politikasını uygulayacak bir iktidar için; milletin duası, son kalesi olduğumuzun bilinç ve sorumluluğu ile ‘Kutlu Yürüyüşe Katılmak’ için; beklenen, özlenen ‘Türkiye Güneşi’nin doğması için; dualarla ihanet gibi değil ibadet gibi siyaset için, şehit ve gazilerin hakkı için, **millete Millet gerek** inancı ile kardeşçe kucaklaşmak için eş dost, arkadaş, akraba, yaşlı genç herkesi 20 Nisan Pazar günü Ankara’ya bekliyoruz!

Ramazan Ayımız ve Bayramımız Mübarek Olsun

Cennet yurdumuzun böyle karanlık günlerden geçtiği bu günlerde bir kez daha tüm sorunlarımızın çözümünde İslam medeniyeti rönesansını da içinde barındıran **Muhteşem Türkiye** hedefinin çare ve çözüm olduğunu hatırlatıyor, Türk ve İslam Dünyası’nın Ramazan Bayramı’nı şimdiden kutluyoruz.

EMPERYALİST RÜZGARLAR

Ali Kamil YILDIRIM

Emperyalizmin en çirkin yüzünü bütün dünya gördü. Beyaz Saray'da Netanyahu onurlandırılırken, Ukrayna'nın Başkanı kovuldu. Bu iki örnek küresel dünya için ciddi değişimlerin habercisi gibi. Savaş ve insanlık suçlusu bir Siyonist baş tacı edilirken, üç yıldır Rus saldırısı altındaki mazlum Ukrayna'nın lideri, güvenlik garantisi istedi diye azarlandı ve kovuldu. Trump ABD'si, savaşın başında kullandığı ve yaptığı yardımların karşılığı olarak Ukrayna'nın tahmini 500 milyar dolar değerindeki Titanyum, Zirkonyum, Grafit, Lityum gibi maddenlerin yanı sıra Nadir Toprak Elementlerine (Akıllı Telefon, Bilgisayar ve tıbbi Cihaz üretiminde kullanılan 17 Element) de konmak istemektedir. Yani Rusya'yı zayıflatmak için kullandığı Ukrayna'yı aşına olduğumuz Düyun-1 Umumiye sistemi ile sömürmek istemektedir. Bu ülkenin güvenlik sorununa da sırtını dönerek bu işi Avrupa'ya adreslemiştir.

Ukrayna'daki bu senaryo Emperyalizmin en soğuk ve çirkin yüzünü sergilerken, Gazze'de de diğer çirkin yüzünü sergilemektedir. Hiçbir insani duygu ve değer taşımayan Gazze'yi insansızlaştırma projesi peşindedir. Trump ABD'si bununla da yetinmemektedir. Bu

amaca uygun olarak NATO'nun alışılmış düzeninde köklü değişiklik yapmaya çalışmakta, emperyalist zorbalıkla Kanada'yı 51. Eyalet yapmayı, Grönland'ı satın almayı, Panama Kanalına çökmeyi, Kongo'nun madenlerine sahip olmayı ve İsrail'in güvenliği için İran'ı teslim almayı hedeflemektedir.

Risk İçeren Küresel Değişim Rüzgarları

Görüleceği üzere değişim ve risk içeren küresel rüzgarlar yer küreyi sarsmaya devam ediyor. Bu rüzgarlar Türkiye'ye kuzeyden, güneyden, doğudan ve batıdan eserek ülkenin geleceğini tehdit edecek ölçüdedir. Bu güzel ve özel ülkenin geleceğine talip olan kadroların küresel dengelerdeki radikal değişimi ve bunun ülkemize olası etkilerini önceden görüp, hazırlıklı olmak zorundadır. Unutulmamalıdır ki dünya haritasında fevkalade bir yer işgal eden Türkiye'deki iç sorunların çoğunluğu, dışarıdaki radikal değişimlerin etkisi ile yön bulmakta ve bulmaya devam edecektir. Risk içeren değişim rüzgarları ekonomik olduğu kadar güvenlik bağlamında da Türkiye'ye etkilerini gözden geçirmek, gelecek vizyonu sahibi her millet evladının görev alanındadır.

Batıdan ve Kuzeyden Esen Değişim Rüzgarları ve Türkiye

Batı'dan esen değişim rüzgarı, NATO'nun yeniden yapılması ve bu kapsamda AB'nin yeni stratejik arayışlarıdır. ABD NATO'nun ilgi alanını daha küreselleştirerek, iş birliği ortakları adıyla GKRY, İsrail, QUAD (Avustralya, Japonya, Hindistan ve ABD) hatta Orta Asya gibi alanlara kaydırmak istemektedir. Söz konusu yeni anlayışın Türkiye'nin Ortadoğu ve Doğu Akdeniz politikaları ile uyum sağlamadığı aşikardır. Diğer yandan ABD NATO'ya sağladığı güvenlik garantisini askıya alarak, AB gelecekteki güvenlik tehditlerine karşı adeta yüzüstü bırakılmıştır. Bu nedenle AB, ABD garantisinin olmadığı yeni bir savunma ve güvenlik yapılanması peşine düşmüştür. Üstelik Rus tehdidine karşı hem Ukrayna'yı korumak gibi bir misyon üstlenmek zorundadır. ABD'ye sırtını dayayan Avrupa savunmaya az kaynak tahsis ederek zenginleştirmeyi hedeflemiş, Ukrayna savaşında savunmada ne kadar zayıf durumda olduğunu görmüştür. Bu kapsamda AB ülkeleri savunma bütçe payını artırarak yıllık yaklaşık 800 milyar dolara çıkarma hesabı yapmaktadır.

Tam bu esnada AB nezdinde Türkiye yeniden önem kazanmıştır. İşte bu da Kuzey rüzgarı nedeniyedir. Trump boşuna “Türkiye’nin yıpranmamış güçlü bir ordusu var” demedi. AB nezdinde Türkiye savunma alanı için gereklidir. Soros’un dediği gibi “Türkiye’nin en iyi ihraç markası Mehmetçiktir”. AB, ABD’nin darmadağın ettiği Ukrayna’nın güvenliği için Mehmetçiğe ihtiyaç duymaktadır. Türkiye’nin AB tam üyeliği olmadan, bazı ara çözümlerle bu taleplere olumlu yaklaşması ciddi bir hata olur. Ukrayna güvenliğinde yer verilmek istenen Türkiye Rusya ile devam eden denge politikası aksine hareket etmemelidir. Bu çerçevede Ukrayna güvenliği konusunda bağımsız hareket etmesi en doğru yol olacaktır. Üstelik Ukrayna güvenliğinin deniz boyutu da bulunmaktadır. Olası bir güvenlik koalisyonu ile deniz boyutunda Montrö Boğazlar Sözleşmesi aşındırılmak istenebilir. Böylesi bir aşındırmaya yer verilmemesi için sadece kıyı devletler özel bir rejim sağlanmalıdır.

Güneyimizden Esen Değişim Rüzgarları ve Türkiye

ABD’nin tüm dünyayı şaşkına çeviren ve azılı Siyonistlerin alkış tuttuğu Gazze politikası, NATO’nun ilgi alanının bu bölgeye genişletme çabaları, Türkiye’nin bir Avrupa ülkesi yerine Ortadoğu ülkesi olduğunun tescillenmesi çalışmaları, Suriye’deki HTŞ mucizesi, hemen ardından PKK’yı bitirme girişimleri ve YPG’nin Suriye yönetimindeki HTŞ ile anlaşması kaçınılmaz olarak Türkiye’nin hem dış hem de iç politikasının ana gündemi haline gelmiştir. Türkiye’nin Gazze’nin tahliyesine yol açan her türlü girişime direnmesi esas olmalıdır. NATO’nun ilgi alanını Ortadoğu’ya genişletme çabası Türki-

ye’ye ağır faturalar yükleyebilir. Öncelikle GKRY ve İsrail’in NATO’nun öncelikli ortağı statüsüne kavuşması, milli menfaatlerine aykırıdır. GKRY’nin, kurallarına aykırı olarak AB üyesi olması yetmiyormuş gibi, NATO’nun ortağı olması, D. Akdeniz çıkarlarımızı hançerlemek demektir.

Yetmedi, ABD İsrail’i de NATO’nun iş birliği ortağı olarak görmekte ve desteklemektedir. Nihai hedef Türkiye ile İsrail’i yakınlaştırarak, NATO şemsiyesi altında Ortadoğu bekçisi yapmaktır. ABD Senatosunda her iki partinin ortak olarak teklif ettiği yasa tasarısı muhtemelen bu amaca hizmet etmektedir. Adı geçen yasa tasarısı, bugüne kadar kurumsal ABD dış politikasında Avrupa grubu içinde yer alan Türkiye’yi Yakın Doğu/Ortadoğu grubuna alma girişimidir. Trump “Türkiye’nin yıpranmamış güçlü bir ordusu var” derken belki de Ortadoğu’da bize rol biçiyordu. Ne GKRY ile ne de İsrail ile ortaklık Türkiye’nin hayati çıkarlarına uygun değildir. Bu oyuna gelinmemelidir.

HTŞ mucizesinin, PKK’yı bitirme iddialarının ve YPG ile HTŞ anlaşmasının baş döndürücü bir hızla gelişmesinin, kuşku ile karşılanması yanlış olmayacaktır. Bu her üç sürecin arka planında ABD’nin yeni Ortadoğu politikası yatmaktadır. ABD, NATO ve AB dahil birçok ülkenin “terör örgü-

tü” olarak tanıdığı PKK’nın görünürde de olsa lağvedilmesi, Suriye Kuzeyindeki YPG yapılanmasının özerk/federatif statüsünün garantisini olacaktır. Zira YPG’yi “terör örgütü” olarak tanıyan tek ülke Türkiye’dir. Bu nedenle Suriye’deki bu yapılanmaya karşı bir operasyon giderek zorlaşmakta, özellikle HTŞ-YPG anlaşması sonrası imkânsız olmaktadır. ABD’nin istediği de bu değil miydi?

Doğudan Esen Rüzgarlar ve Türkiye

Sırada İran var. 2013’teki “çözüm sürecinde” PKK’nın yurt dışına çıkarılması gündemdeydi. Yurt dışına çıkan PKK, YPG adıyla Suriye’deki ABD’nin kara ordusuna dönüşmüştü. Şimdi sözde bitirilen PKK nerede taşeronluk yapacak? Muhtemeldir iki İran’da. İran üzerinden başlatılacak yeni süreç bu ülke ile ilişkilerimizi köklü olarak değiştirebilecektir. Ayrıca Nükleer silah programı kapsamında İsrail’in güvenliğine tehdit görülen İran’a ekonomik yaptırımların yanı sıra dehşetli hava operasyonları kuvvetle muhtemeldir. Her iki nedenle Türkiye yeni bir İran stratejisi geliştirmek zorunda kalacaktır. Bu stratejinin temelini, terör ve nükleer silah karşıtlığı, enerji ortaklığı oluşturmalıdır.

Sonuç olarak, her yönden risklerle dolu olarak esen değişim rüzgarlarına karşı en doğru duruş, **kendin olmak ve güçlü olmaktan** geçmektedir. Değişime açık olmasına rağmen NATO asli üyeliğimizi korumak, değişim ortamında AB tam üyelik sürecimizi müşahhas hale getirmek, Ortadoğu bekçiliğine soyunmamak ve Türk Devletler Teşkilatı ile bağlarımızı savunma güvenlik alanına da taşıyarak güçlendirmek hayati hedefler olarak izlenmelidir. Muhteşem Türkiye’ye yakışanı budur.

ÖCALAN'IN ÇAĞRISI,

BOP'UN NESİNİ TAMAMLİYOR?

Dr. Kadir ÇETİN

Suriye'de Esat Rejiminin yıkılışını Türkiye'de bayram havasında kutlayanlar, "Dünya Okuryazarlık" seviyelerinin, vasatın da çok altında olduklarını bir kez daha göstermişlerdir.

Neden diyeceksiniz?

Bu sevinci duyan ve yaşayan insanlar her şeyden önce Büyük Ortadoğu Projesinin (BOP) görünen ve görünmeyen amaçlarıyla Esat'a rahmet okutan İsrail'in, başta Gazze olmak üzere Filistin genelinde, Lübnan'da ve Suriye'deki zulmünü görememektedirler...

İsrail günöbirlik politikalar uygulayarak gelmedi bugünlere. 1897 yılında yapılan I. Dünya Siyonist Kongresinde alınan kararları takip ederek, çok uzun erimli plan ve politikaları uygulayarak geldi...

Yani, Tarihinde iki sefer Kudüs'ten kovulan Yahudiler kendileri için Muharref Tevrat'ta "Vaad Edilmiş Topraklar" olarak bilinen Nil-Fırat ırmaqları arasındaki topraklara hakim olmak ve yerleşmek ideali uğruna yapmayacakları çılgınlık, işlemecekleri zulüm yoktur. Yakın ve uzak siyasi tarih okumaları bunun en açık şahididir...

Bu bağlamda, bütün dünyanın gözü önünde 7 Ekim 2023'te HAMAS'ın saldırısı ile başlayansavaşta, İsrail'in orantısız güç kullanarak Gazze/Filistin'de ve bölgede gerçekleştirdiği zulüm, insanlık dışı uygulamaları bu hedefe ulaşmak için işlendi ve işleniyor...

1-BOP ve Eş Başkanlık Görevi

Bu konuda daha önceki yazılarımızda BOP ile ilgili detay bilgileri paylaşmıştım. BOP ilk defa, 2004 yılında ABD Başkanı George W. Bush'un Başkanlığında Sea Island, Georgia'da yapılan G8 Ülkelerinin zirvesinin sonuç bildirisinde zikredilmişti. Toplantıya, G8'in dışında o tarihte Başbakan olan R.T.ERDOĞAN'da özel davetli olarak katılmıştı (Türkiye G8'de değil). O toplantıdan Sayın ERDOĞAN, BOP'un Eş Başkanlığı görevini alarak dönmüştü...

O günlerde Sayın Erdoğan, sık sık "Biz BOP'un Eş Başkanınız..." diyerek hava atıyordu... Malum, BOP'un Arap versiyonu "Arap Baharı" olarak isim yapmıştı. Bu bağlamda, "Diyarbakır BOP'un parlayan yıldızı olacaktır." cümlesini, Türk Kamuoyu gibi ben de Sayın Erdoğan'ın ağzından duymuştum.

2-ABD'nin Sicili

BOP'un uygulama sürecinde Türkiye, ABD ile işbirliği halinde "Eğit-Donat" mottosu ile Suriye'de muhaliflere arka çıkmıştı... Oysa o gün Türkiye'yi yönetenler, ABD'nin bunca kabarık ve karanlık/kirli sicilini dikkate alarak şu soruları sormalydılar.

- 1.ABD'nin Suriye'de işi ne?
- 2.ABD yıllardır Türkiye'nin başının belası PKK'ya niçin kol kanat germektedir?
- 3.İsrail'in "Arz-ı Mevud" idealinin anlamı nedir?

Bu soruların cevabını verdikten sonra Türkiye bölgedeki dış politikasını belirlemeli değil miydi?

Yani, AKP iktidarı BOP'un görünmeyen arka plan hedeflerini düşünmeli ve ABD'nin peşine düşmemeliydi.

Zira, BOP'un görünen hedeflerinin perdelediği, görünmeyen arka plan hedefleri arasında;

* İsrail'in güvenliğinin sağlanması,

* Enerji kaynaklarının ve taşıma güzergahlarının kontrolü ve

* Ağırlıklı Ortadoğu ülkeleri olmak üzere 22 ülkenin mevcut sınırlarının ve demografik yapılarının değiştirilerek daha küçük ve yönetilebilir devletçiklerin kurulması yer almaktaydı...

ABD'nin uygulamaya koyduğu bu plan, sadece askeri müdahalelerle değil, aynı zamanda etnik, dini ve mezhepsel farklılıkların kışkırtılması, çatıştırmılmasıyla da yürütülmüş ve yürütülmektedir.

”

son günlerde Suriye'de yine ince hesaplar peşinde olan başta İsrail olmak üzere Emperyal güçlerin istediği şekilde mezhep ve etnisiteye dayalı kavgalar, Türkiye'nin başını ağrıttacak şekilde başlamıştır.

”

Öcalan'ın Barış Çağrısı; bir anlamda BOP'un Suriye'de PKK'ya devlet olma yolunu açtığına göstergesidir. Yani BOP'un hedeflerinden olan böl, parçala, küçült bağlamında "Batı Kürdistan" olarak isimlendirilen Suriye Legosu da tamamlanmış oluyor gibi...

3-Mayınlar Temizleniyor

BOP'un Eş Başkanlık görevini üstlenen Türkiye tarafından, Suriye'de olayların başladığı 2011'den önce Türkiye – Suriye sınırında bulunan mayınlar temizlenmiş ve sınır geçişlerine müsait hale getirilmiştir.

Bu süreçte iki taraflı geçişlere göz yumulmuş ve değişik ülkelerden CIA/MOSSAD destekli silahlı gruplar Suriye'yi karıştırmak üzere genelde Türkiye üzerinden Suriye'ye sokulmuştur. Türkiye bu konuda aktif görev üstlenmiş,

“EĞİT-DONAT” mottosu ile ABD ile birlikte Esat'ı devirmek için muhaliflere her türlü desteği vermiştir.

4-Suriye İç Savaşının Sonuçları

ABD'nin uygulamaya koyduğu BOP'un Suriye ayağında olan bitenler Türkiye'yi doğrudan etkilemiştir. Açık kaynaklardan elde edilen verilere göre, Suriye iç savaşı sonucu 10 milyonun üzerinde Suriyeli mülteci konumuna düşmüş ve bunların 4-5 milyonu Türkiye'ye gelmiştir. Diğer taraftan 500 binin üzerinde Suriyeli de ağırlıklı iç çatışmalarda hayatını kaybetmiştir.

Akdenizdebatan lastik botlarda ölen Suriyeli göçmenlerin cesetleri ve Ege sahiline vuran Aylan Bebek'in o korkunç tablosu hala hafızalarımızda canlıdır...

Türkiye, Esat muhaliflerinin oluşturduğu Suriye Milli Ordusu (Öncesi Özgür SO)nun yanında yer alırken ABD, ağırlıklı Suriye'de yaşayan Kürtlerin oluşturduğu “Suriye Demokratik Güçleri”ne= (YPG/PYD/PKK) 100 binlerce tır dolusu silah yardımı yapmıştır. Yani Türkiye ile baştan yaptığı işbirliğine sadık kalınarak kendine yakışanı yapan ve yollarını ayıran ABD, özellikle Suriye'nin yeraltı zenginliklerinin bulunduğu bölgeyi içine alacak şekilde Suriye Kürtlerinin örgütlenmesi ve silahlandırılması yoluna gitmiştir...

5-Sevr Paçavrası Hortluyor

Gelinen noktada BOP'un Suriye için belirlenmiş hedefi bağlamında lego'nun eksik parçası yerine oturmuştur. Yani 1920 yılında imzalanan Sevr Anlaşmasından miras, dört parçadan (İran, Irak, Suriye, Türkiye) oluşan ve “Kürdistan” ismi ile anılan bölgenin Irak parçası daha önce ABD'nin Körfez çıkarması sonucu oluştu-

rulmuştu. Şimdi de, yine ABD'nin himayesi ile Suriye'de FIRAT'ın doğusunda (Topraklarının yaklaşık % 28-30'u) ağırlıklı Kürt nüfusun oluşturduğu yapı hakimiyetini sağlamlaştırmaya çalışmaktadır...

BOP'un uygulama sürecinde, bölgesel isimlendirme olan Arap Baharının Suriye versiyonuna ABD'nin (DEAŞ'a karşı mücadele etmek bahanesiyle) güdümündeki PKK tam destek vermiştir. PKK, gerek Kandil'den gerekse Türkiye'den bütün militanlarını YPG-PYD'nin emrine vermiştir.

“Bağımsız Kürdistan” a giden yolda, Irak'tan sonra Suriye'de ikinci parça olarak bu karışıklıktan istifade ile Suriye Bölgesel Kürt Yönetimi BOP'un uygulama sürecinde bölgede yerini almıştır.

Ancak, duyguları okşayan ve fakat bölge gerçeklikleri ile örtüşmeyen Büyük Kürdistan hayali, 1915 Ermeni tehcirinin öncesinde o günün emperyal güçlerince, “Büyük Ermenistan” hayali ile kışkırtılan Ermeni çetelerini hatırlatıyor. Malum asırlarca birlikte barış içinde yaşayan Osmanlı tebası (Ermeniler, Kürtler, Türkler, Araplar, Hristiyanlar vb.) bu kışkırtmalar sonucu bölgede binlerce insanın hayatına mal olan, felaket yıllarındaki çatışmaları hatırlatıyor...

Diğer taraftan İsrail, yaşanan iç kargaşadan istifade ile Suriye'nin bütün savunma gücünü (Kara, Hava ve Deniz) hava saldırıları ile ortadan kaldırmış ve Güney Suriye'de Golan Tepelerinin güneyi dahil önemli bir bölgeyi de işgal etmiştir. Bu bölgedeki Dürzi'leri mevcut Suriye yönetimine karşı himayeye soyunarak, bağımsız devlet olma sözü veren İsrail, Suriye'yi dört parçaya bölmenin hesaplarını yapmaktadır.

6-HTŞ Sonrası Cevaplandırılacak Sorular

Bu bağlamda yine daha önce, “Dr. Kadir Çetin / Suriye masasında cevaplandırılacak sorular ve Türkiye’nin sorumluluğu...” başlığı ile yazdığımız yazıda Suriye’de istikrarın sağlanması için 10 soru sormuştuk... Bu sorulardan biri de; Esat sonrası Suriye’yi kontrol eden HTŞ’nin ülkede farklı din, dil, mezhep ve etnik yapıyı Suriye vatandaşlığında buluşturacak bir anlayışı nasıl hakim kılacağı idi.

Bugünlerde Suriye’den gelen haberler tüyler ürperticidir. Yani HTŞ içinde farklı din ve mezheplere duyulan kin ve nefret yargısız infazlara dönüşmüş ve iç çatışmaların başlayacağı sinyali vermiştir. Bunun yaşanacağı belli belli besbelli idi. Çünkü HTŞ bir ideolojik yapının militanlarından oluşmuş bir kültür ikliminin eseri idi.

Suriye’de birliğin adresi olabilecek hoş görüden ve toleranstan bi haber bu yapının, farklılıkları dik-kate olarak bir arada yaşama kültürünü oluşturabilecek, insan hak ve hürriyetlerini esas alacak demokratik bir hukuk devleti olma kültürü/nosyonu yoktu. Böyle bir kültür ikliminden de farklılıkları bir arada tutacak tavır, davranış ve hareket beklemek saflık olurdu...

Diğer taraftan Suriye’nin güneyini işgal eden ve Dürzileri kışkırtan İsrail ile ilgili Şam yönetiminin sessiz kalışı da oldukça manidardır... Bu durum HTŞ ile ilgili bir yığın soruyu akla getiriyor...

7-Bebek Katilinin Barış Çağrısı

Suriye’de gelişen bu sürecin gölgesinde İmralı’dan gelen Barış Çağrısı içeriden ve dışarıdan nasıl okunmalıdır? Bunun siyasi, sosyal tahlili gerekli ve hayatidir...

İçeriden konuya bakıldığında:

1. Siyasi iktidar “PKK’yi bitirdik” mesajı ile kamuoyunu manüple edecektir.
2. PKK kendini feshederek bugüne kadar işlediği cinayetlerin hesabını vermektan kurtulmuş olacaktır.
3. İktidar partisi iktidarda kalma süresini uzatma ve Cumhurbaşkanının bir kez daha seçilebilmesinin önünü açmak için Anayasa değişikliğinde DEM’indesteğine talip olacaktır.

Dışarıdan konuya bakıldığında:

1. Malum, PKK başta ABD olmak üzere BM ve Batılı Ülkeler tarafından terör örgütü olarak tanınıyor. Türkiye bugün, BM kararlarından destek alarak PKK üzerine yurtiçi ve yurtdışı operasyonlarını yapmaktadır.
2. Hiçbir ülke PYD-YPG’yi terör örgütü olarak tanımadığı için Türkiye’nin PYD-YPG’nin omurgasını oluşturan PKK yuvalarına müdahale etme dayanağı ortadan kalkmaktadır.
3. Zaten, ABD Basın Sözcüsü: “Türkiye artık PKK’yi bahane edip Kuzey Suriye’de bulunan PYD-YPG’yi rahatsız edemez. Çünkü PKK diye bir grup artık yok.” şeklinde açıklama yapmıştır.

”

ABD’nin patronu olduğu Büyük Ortadoğu Projesinin, Türkiye’ye yönelik büyük bir ihanet planı olduğu Suriye’nin parçalanmasıyla ayan beyan ortaya çıkmıştır. 22 ülkeden hali hazırda Sudan, Libya, Irak, Yemen bölünmüş ve Suriye bölünmenin eşiğindedir. Diğer ülkeler ise iç karışıklıklarla boğuşmaktadır.

8-Suriye’de Yeniden Başlayan İç Çatışmalar

Diğer taraftan son günlerde Suriye’de yine ince hesaplar peşinde olan başta İsrail olmak üzere Emperyal güçlerin istediği şekilde mezhep ve etnisiteye dayalı kav-galar, Türkiye’nin başını ağrıttacak şekilde başlamıştır.

Alevi nüfusun yaşadığı Lazkiye ve çevresindeki çatışmalarda 745 Alevi sivilin Suriye Güvenlik Güçleri ile girdikleri çatışmada hayatını kaybettiği bilgisi gelmiştir. Suriye Cumhurbaşkanı Ahmed Şara “Suriye’yi iç savaşa çekme girişimleriyle karşı karşıyayız.” ifadesini kullanarak vatandaşlarına birlik çağrısında bulunmuştur.

Suriye’deki bu iç çatışmaya şaşır-dık mı? Hayır...

Çünkü bu durum, BOP’un amaçları ile örtüşmektedir. Aynı zamanda, ABD’nin girdiği her ülkede ve bulunduğu her yerde olan ve uygulayageldiği sıradan politikalarının bir sonucudur...

Burada ABD’nin takip ettiği dış politikasını anlamak için iktidar ve yandaşlarına, John Perkins’in “Bir Ekonomik Tetikçinin İtiraf-ları” serisini okumalarını tavsiye edelim...

Batıda mevcut devletler sınırlarını kaldırarak (Avrupa Birliği, ABD vb.) birlikler oluşturma peşinde serbest dolaşımı, yeni kimlikleri, yeni para birimlerini belirlerken, emperyal güçler bölgemizde etnisite ve mezhep temelli bölünme-leri gündemde tutuyorlar. Bağımsız Kürdistan, Bağımsız Dürzistan, Bağımsız bilmem neistan hayaliyle bir birini öldüren bölge insanı ve yöneticileri bu gerçekliği, bu emperyalist oyunları görmeleri gerekmez mi?

9-Şam-YPG Arasında Yapılan Anlaşmanın Ardında ABD Var

Lazkiye ve çevresinde güvenlik kuvvetleri ile girilen çatışmaların hemen ardından,alelacele Şam'da Mazlum KOBANİ ile Ahmet ŞARA 8 maddelik bir metin üzerinde anlaşmışlardır. Doğal olarak bu anlaşmanın siyasi, sosyal ve ekonomik sonuçları olacağı açıktır.

1. Siyasi Sonuçlar

•**Şam Yönetiminin Kontrolü:** SDG ile varılan anlaşma, Suriye'deki merkezi hükümetin güç kaybetmesine veya farklı bölgelerdeki diğer etnik ve mezhep grupları (Alevi, Dürzi, Türkmen, Nasturi, Hristiyan vb.) için özerklik taleplerinin yükselmesine neden olabilir. Bu durum, özellikle muhalif grupları cesaretlendirir ve mevcut savaşın daha da yaygınlaşmasına yol açabilir.

•**Bölgesel Ayrılıkçılık:** Aleviler, Hristiyanlar, Dürziler, Yezidiler, vb. dini ve etnik grupların çoğunlukta olduğu bölgelerde özerklik talebi veya kendi yönetimlerini kurma eğilimleri, ülkenin bölünmesine yol açabilir. Bu tür bir siyasi ayrılık, Suriye'nin parçalanmasını daha da hızlandırabilir. Ki bu BOP'un görünmeyen hedefleri arasındadır.

2. Sosyal Etkiler

•**Dini/Mezhepsel Gerilim:** Tarihten gelen Alevi-Sünni ayrımının yaşandığı gerginlikler, yeni çatışmaların ateşlenmesine sebep olabilir. Bu durumun daha geniş kitlelere yayılan etnik ve mezhebi çatışmalara evrilmesi, muhtemelen iç çatışmaların sonucu toplumda büyük yaraların açılmasına sebep olacaktır.

•**Mülteci Krizi:** Aleviler ve diğer gruplar arasındaki çatışmaların tırmanması, daha fazla iç göç ve

mülteci hareketlerine yol açabilir. Özellikle güvenliğin sağlanmadığı bölgelerden, yerinden edilen insanlar yeni bir göç dalgası ile komşu ülkelerden Türkiye, Ürdün, Irak ve Lübnan'a göç edebilirler.

3. Ekonomik Etkiler

•**Altyapı ve Ekonominin Çöküşü:** Ülke genelinde devam eden çatışmalar, mevcut ekonomik altyapıyı daha da tahrip edebilir. Hükümetin zayıflaması ve savaşın yayılması, sanayi, tarım ve ticaret gibi temel sektörlerin çökmesine neden olabilir. Bu da işsizlik oranlarını artırır ve ekonomiyi felç eder.

•**Uluslararası Yaptırımlar ve Destek:** Çatışmaların yaygınlaşması, hali hazırdaki müdahalelere ilave uluslararası toplumun müdahalesini gündeme getirebilir. Bu durum, Suriye'ye uygulanan ekonomik yaptırımların şiddetini artırabilir veya ülkeler arası yardım ve destekten feragat etmeye yol açabilir.

İlginç olan Mazlum KOBANİ'nin Şam'a gelmeden önce ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığından (CENTCOM) General Michael Erik Kurilla ile görüşmesi dikkatlerden kaçmamıştır. Aynı zamanda KOBANİ, CENTCOM'un helikopteri ile Şam'a gelmiştir. Yani yapılan anlaşmanın arkasında ABD'nin olduğu gün gibi ortadadır...

Sonuç

Öcalan'ın Barış Çağrısı; bir anlamda BOP'un Suriye'de PKK'ya devlet olma yolunu açtığına göstergesidir. YaniBOP'un hedeflerinden olan böl, parçala, küçült bağlamında "Batı Kürdistan" olarak isimlendirilen Suriye Legosu da tamamlanmış oluyor gibi...

Sonuçta, Suriye'deki Aleviler ile merkezi hükümet arasındaki çatışmaların ülke geneline yayıl-

ması, ülkenin her açıdan daha da istikrarsız hale gelmesine neden olacaktır. Hem içsel hem de dışsal faktörlerin bir araya gelmesi, Suriye'nin geleceğini belirsizleştirirken, halkı daha fazla acıya ve zorluklara sürükleyecektir. Bu durum tam da BOP'un hedefleri ile örtüşen bir gösterge olarak karşımıza çıkmaktadır.

ABD'nin patronu olduğu Büyük Ortadoğu Projesinin, Türkiye'ye yönelik büyük bir ihanet planı olduğu Suriye'nin parçalanmasıyla ayan beyan ortaya çıkmıştır. 22 ülkeden hali hazırda Sudan, Libya, Irak, Yemen bölünmüş ve Suriye bölünmenin eşiğindedir. Diğer ülkeler ise iç karışıklıklarla boğuşmaktadır.

Gelsin sıradaki ülke, ülkeler...

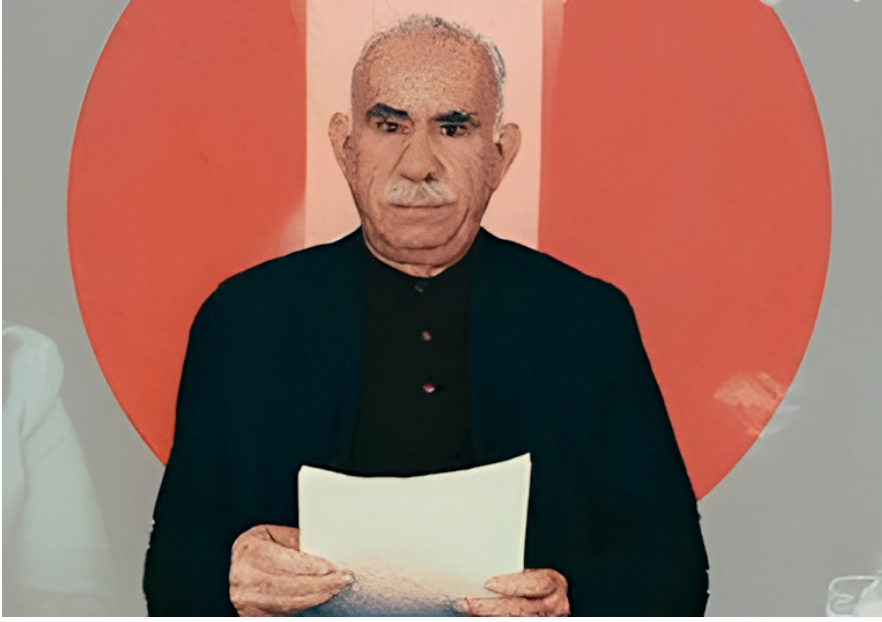
BOP'un Eş Başkanı olarak Sayın ERDOĞAN bu görevini başarı(!) ile yerine getirmiş olmakla yeniden Cumhurbaşkanı seçilmesinin yolunu mu açıyor? Sorusunu da sormadan edemiyor insan...

Bu yolda Ortadoğu'yu ABD-İsrail ortaklığı ile perma perişan hale getirenleri bu millet affetse bile tarih affetmez...

Basireti bağlanmamış yöneticilere ihtiyacımız var...

BARIŞ TUZAĞI

H.Ali ÖZDEMİR

”

PKK'nın döktüğü kanların hesabı sorulmamışken, şehitlerin kan bedelleri ödenmemişken, sosyal barıştan, huzur ve kardeşlikten kim söz edebilecektir? Kırk yıllık katliamın hesabı hangi hukuk mahkemesinde görülecektir?

D. Bahçeli'nin 22 Ekim 2024 te yaptığı çağrının üzerinden beş ay geçmiştir. Söz konusu çağrıya terörist başının cevabı açıklandı. “Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı” adı verilen çağrıda D. Bahçeli'ye cevap verildi. D. Bahçeli açıklamasında; “Şayet terörist başının tecridi kaldırılırsa gelsin TBMM'de DEM Parti grup toplantısında konuşsun” demişti. Ayrıca, “Terörün tamamen bittiğini ve örgütün lağvedildiğini haykırın,” demişti.

D. Bahçeli'nin çok hoşuna giden, değerli bulduğu Terörist başının Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı açıklamaları ne anlama geliyor? Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı Sayın Erdoğan'ın “Terörsüz Türkiye” hayalini gerçekleştirecek nitelikte midir?

Terörist başı açıklamasında “PKK görevini tamamlamıştır. Tüm gruplar silah bırakmalı PKK kendini feshetmelidir” demiştir. Yapılan açıklamalar ve izahlar-

dan anlaşılıyor ki PKK kongresini toplayacak ve karar alacaktır. Şayet terörist başının “tarihi sorumluluğunu üstlendiği” talimatıyla PKK kendini feshedecek ise, ayrıca kongre toplayarak karar almasına ihtiyaç var mıdır? Kongrede sadece PKK'nın feshedilmesi değil, başka kararlara da ihtiyaç olacağı anlaşılmaktadır. PKK silahları bırakacak, kendini tasfiye edecek, bundan sonra ne yapacaktır? Silahları nereye bırakacaktır? Silahlarını TSK'ya teslim etmeyecekse nereye saklayacaktır? Bir yerlere gömülecek midir? Her ihtimale karşılık PPK'dan sonra nasıl bir terörist planı uygulanacaktır?

Terörist başının açıklamalarından sonra PKK/PYD terör örgütünün başı Salih Müslim “siyasi bir örgüt olarak faaliyet göstermemize izin verilirse silahları bırakırız” demiştir. PKK tarafından yapılan açıklamalarda İmralı'dan gelen talimatlar doğrultusunda ateşkes ilan ettiklerini açıkladılar.

Ancak örgütün silahlarını teslim ederek saldırıları sona erdirdiklerine dair bir açıklaması olmamıştır. Kendilerine saldırı olmadığı müddetçe, kendileri de saldırı yapacaklarını ifade etmektedirler. Bu iş, savaşı bırakma değil, geri çekilme (ricat) hareketidir. Örgüt almış oldukları kararın “bir son değil, yepyeni bir başlangıç” olduğunu söylemektedirler. Kısaca terörü bitiren bir olay olmamıştır.

Terörist başının “Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı” adını koyduğu yeni sürece iktidardan bir tanımlama yapılmadı. Çözüm süreci adıyla 2013-2015 arasında yaşanan ve toplumsal hafızada travma bırakan olayların gölgesinden bile korkar hale gelindiğinden yeni sürece bir isim konmamıştır. İsimsiz başlayan bu yeni süreçte, başta anayasa değişikliği konusu olmak üzere birçok hukuki ve siyasi dinamikleri de bünyesinde barındırmaktadır. Bu çetrefilli iş ve hukuki mesele nasıl çözülecek?

Hukuk İhlalleri

Terörist başı Abdullah Öcalan TCK nun 3/1 maddesi uyarınca “ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası”na çarptırılmıştır. Bu cezayı alanların 5275 Sayılı İnfaz Kanununun 107. maddesinde “koşullu salıverilme” hakkı olmadığı açıkça belirtilmektedir. Ayrıca AHİM ve AYM mevzuatı ve kararlarında da görüldüğü üzere, Abdullah Öcalan’ın “umut hakkı”ndan istifade emesi mümkün değildir. Hukuki mevzuatımıza göre MHP Genel Başkanı D. Bahçeli’nin açıklamaları hukuksuz ve tatbiki mümkün olmayan hayallerdir. “Barış yapacağız” derken hukuk ilkelerini ihlali meşrulaştırmak yanlıştır. Yine terörist başının terörü bırakarak demokratik siyaset yapma isteğinin ve DEM partinin azınlık kuruluşu olarak Anayasal güvenceye alınması ile “anadilde eğitim” istekleri 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 79.-80.-81.-82. maddelerinde gösterilen hükümlere ve “anayasal düzeni zorla değiştirme” yasağına aykırılık taşımaktadır. Yapılan çalışmalar ve çabalar açık hukuksuzdur.

Terörist başının TBMM’ye gelerek konuşması veya mesajının TBMM de okunması ile arkasından PKK’nın silahı bırakıp feshedilme kongresinin yapılması için serbest bırakılması 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanununun 7. Maddesine göre örgütsel propaganda olup, suçtur. Siyasi partiler “hukuk devletine saygılı” olmak mecburiyetindedir. (Anayasa, 68/4). Demokratik toplum isteği ile Kürt kimliğinin tanınması talebi birleştirildiği zaman anayasanın “üniter devlet” ilkesine ters düşer.

2015’deki çözüm sürecine iyi niyetlerle başlayan iktidar, hendek

operasyonları ile onlarca güvenlik görevlilerini teröristlere kurban edip şehit düşmelerine sebep olmuştur. Bu nedenle iktidar “süreç” kelimesinden ürkeren toplumsal tepkileri yönetme gayreti içine girmiştir. PKK’nın feshi için toplanacak “kongre için güvenli ortam” talepleri geçmişteki benzer riskleri barındırıyor. Terör örgütünün sözde barış ortamından yararlanarak yeni terörizme hazırlık yapması mümkün hale gelmiş olacaktır.

Evrensel Ahlaki Kurallar

Kırk yıldır aralıksız saldırılarla katliam yapan, kadın çocuk demeden adam öldüren bir örgütün, silahlarını gömerek geri çekilmesi ile arkada bıraktığı kimsesizlerin, yetimlerin hakkını, diyetini kim verecek? Hala PKK’nın döktüğü kanların hesabı sorulmamışken, şehitlerin kan bedelleri ödenmemişken, sosyal barıştan, huzur ve kardeşlikten kim söz edebilecekler? Kırk yıllık katliamın hesabı hangi hukuk mahkemesinde görülecektir? Terörist başının umut hakkı(?) ile serbest bırakılması halinde, şehit yakınlarına haklarını helal edip, etmedikleri sorulmayacak mıdır? Bu gerçeklerin anlatılmasını, bazıları oyunu bozacak kışkırtmacılık olarak algılayabilir. Ama olayın hak ve hukuki yönü böyledir. Sosyal barış ve kardeşlikten bahsederken, hakkı yenmiş, mağdur olmuş insanların yüreklerini serinletecek adımların da atılması gerekmez mi? Bu soruların cevabını başta Sayın Bahçeli vermelidir.

İktidarın “terörden arındırılmış Türkiye” vaadi karşısında terörist başının serbest kalacağı umudunu sevinçle karşılayan DEM’liler, mutabakattan dolayı büyük bir heyecan içinde olduklarını gizle-

yemiyorlardı. Terörist başı serbest kalacak, elini kolunu sallayarak Diyarbakır sokaklarında gezecek. Bu mümkün mü? İntikam hırsıyla bunalmış, çılgın birinin hışmına uğraması kaçınılmazdır. En iyisi ömrünün sonuna kadar adada yaşasın. Dışarıda dolaşarak milletin başına bela olmasın. PKK’nın işinin bittiğini terörist başı açıklamıştır. ABD onun da defterini kapatacak.

PKK’nın sözcülüğünü yapan DEM’liler, “çağrı boşta kalmamalı, uzatılan el havada kalmamalıdır. Bu çağrıdan sonra hukuki ve siyasi düzenlemeler yapılması kaçınılmazdır” demişlerdir. Ayrıca “tek taraflı ateşkes ilan etmiş olmaları, herhangi bir sıcak çatışma dışında, meşru savunma dışında bir şey yapmayacaklarını” açıklamaları, henüz pazarlığın bitmediğini göstermektedir. Hani terör örgütü ile pazarlık yapılmazdı.

Terörist başının serbest bırakılması, başta infaz kanunu olmak üzere birçok hukuki değişiklikler gerektirir. İktidar 2028 deki Cumhurbaşkanlığı seçimlerine hazırlık yapma eğiliminde hareket etmektedir. Bu hedefte iktidar DEM partinin desteğine ihtiyaç duyacaktır. Bu nedenle başlatılan süreçte yığınla hukuksuzluklara rağmen, iktidar “terörsüz Türkiye” söylemini ön plana çıkarmaktadır. PKK kapatılınca onun sözcülüğünü DEM parti üsleneyecektir. PKK’nın elinde bulunan terör silahlarını kime teslim edecektir. Bu silahlar YPG’ye mi yoksa KCK’ya mı bırakılacak? Terörist başı PKK’nın feshini ve bir daha terör hareketi olmayacağını somut adımlarla göstermesi şarttır. Sadece silah bıraktırmak değil, zaferi sağlayacak hukukun üstünlüğüdür.

TERÖRLE MÜCADELEDE

KAVRAMLAR VE TUZAKLAR

Selami YILDIRIM

Anadolu'yu İslamlaştırmak ve Türkleştirmek... İşte bütün mesele bu... Bu yüzden 1071'den bu yana seni bu topraklardan atmak, emperyalizmin baş meselesi olmuştur. Asırlardır başımıza gelen felaketlerin yegâne müsebbibi bu kindar zihniyetin kendisidir. Cephelerde yok edemedikleri Türk milletini, geldiği Orta Asya bozkırlarına sürmek için 20. Yüzyılda başına ördükleri etnik ayrımcılık çorabı olmuştur. Büyük maddi kayıplar ve manevi acılar yaşatan bu can yakıcı ve kan dökücü proje Türk milletine çok pahalıya mal olmuştur. 100 bin Anadolu çocuğunun hayatına mal olan bu felaketin maddi kaybı hem milli eğitimin hem sağlığın bütün sorunlarını çözmeye yetecek ve yeni bir GAP projesi yapacak büyüklüktedir. Maddi bedeli 3,5 milyar dolar...

Sana, böylesine büyük bedeller ödetmek için içimizden ayarttıkları maşaları örgütleyen ona akıl veren, lojistik destekler sağlayan eli kanlı emperyalizm, uzun yıllar verdiği desteklere rağmen sonuç alamamış, "Şark Meselesi" adını verdiği ihanet stratejisini gerçekleştirerek için taktik üstüne taktik uygulamıştır. Son taktiği (bana göre) en tehlikelisi. Yıllar-

dır şehit cenaze törenlerinde attığı sloganlarla, terör örgütünü şiddetle kınayan yapı ve yapıların görüş değiştirmesiyle iş yeni bir boyut kazanmıştır. Bu durum eli kanlı emperyalizmin maşası terör örgütünün siyasi uzantılarını umutlandırmış, onlara kış ortasında bahar sevinci yaşatmıştır. Bu şaşırtıcı çıkış, ne yazık ki kendi taraftarları da dâhil olmak üzere bütün milletimizi, milliyetçileri, vatanseverleri, şehit ve gazi yakınlarını şaşkına çevirmiştir.

Yıllardır bir adada tecrit hayatı yaşayan terörist başına, itibarlı mahkûm muamelesi yapılarak, kendisinin bile hayal edemeyeceği fırsatlar teklif edilmiştir. Kırk bin askerin, kamu görevlisinin ve sivil vatandaşın katilinden terörü bitirmesi için medet ummak akıl tutulması değilse başka bir şey mi var işin içinde, bilmiyoruz. Araya ulaklar konularak yüz kırk iki günün sonunda yazdığı mektubun okunması için İstanbul'da bir toplantı düzenlenerek eşkiya salona indirilmiştir. Bu toplantıda devletin resmi diline ikinci sırada yer verilerek Türkçe horlanmış, terörist başına "Sayın Önder" denilerek iltifat edilmiş, şehit yakınlarının ve aziz milletimizin gözü önünde ayakta alkışlanmıştır. Hâlbuki nasıl yapılması gereken

terör örgütünün kendini feshederken evvela aziz milletimizden, şehit ve gazi yakınlarından özür dileyip silahlarıyla birlikte devlete teslim olup hak ettiği cezaya razı olması gerekirdi. Oysa kendisine bir entelektüelmiş havası veren bir sürü beylik laf edip asıl maksadını satır arlarına sıkıştırma kurnazlığı yaparak göz boyamıştır. Federasyon ve özerklik gibi ifadelerle gerçek niyetini açığa vurmuştur. Adeta mücadelesini tuzak kavramlarla diplomatik bir dille sürdürme seviyesine yükseltmiştir. Bu kabul edilemez bir durumdur. Devlet, suçluya nasıl davranmasını herkesten iyi bilen milletin teşkilatlanmış şeklidir. Her kurum ve organ doğasına uygun davranmak mecburiyetindedir. Yoksa zafiyet geçirir.

İsmarlama akılla kurulan ve yönetilen terör örgütünün attığı her adım kuklacının iradesiyle gerçekleşir. Meseleye böyle bakmadıkça, bizi izleyen herkesi hayal kırıklığına uğratar, kendimiz de zalimin elinde oyuncak oluruz. Bu maşa örgütün kullandığı dil, dikkatli, ferasetli ve basiretli insanların gözünden kaçmamıştır. Yıllardır, barış, halkların kardeşliği, demokratikleşme gibi laflar ederek işlediği cinayetlere masumiyet kazandırmaya çalışmaktadır. Terör örgütünün dili ve terörist başının mektubunda geçen tuzak kavramlara dikkatlice bakarsak asıl niyetin ne olduğunu anlamak kolaylaşır:

Bariş

Ne kadar güzel bir sözcük değil mi? Bariş kim istemez ki. Peki, ne mahsuru var bariş demenin? Düşünebiliyor musunuz, katil bariş diyor. Kurnazlık yaparak kendince bir anlam yüklemeye çalışıyor. Devlet, hiçbir zaman teröriste bu mübarek kelimeyi kullandırmamalıydı. Çünkü bariş iki devlet arasında yapılabilecek bir muameleydi. Burada, bariş kavramını kullanan örgüt, biz farkında değilsek şayet kendini devlet yerine koyuyor ve kendine devlet muamelesi yapmayan devleti bariş karşıtı göstererek, zeytinyağı gibi suyun üstüne çıkıyor. Burası kesin. Bu nedenle, terör örgütünü muhatap almak deyim yerindeyse onu adam yerine koymaktır. Hâlbuki iki ayak üstünde duran her canlı adam değildir. Hele hele acımadan insana kıyanlar hiç değildir.

Silah Bırakmak

Devletin askerine, polisine, koricusuna, öğretmenine, masum vatandaşına, kundaktaki bebeğine kurşun sıkanlardan silah bırakmasını istemek de kurnazca oynanan bir kelime oyunudur. Hâlbuki devletler silah bırakır. (Osmanlı İmparatorluğunda yaşanan mütareke anlaşmasını hatırlayalım.) Sen kimsin ki silah bırakmaktan söz ediyorsun. Sana düşen gelip devlete teslim olmaktır. Teslim olmak da yetmez bütün bir milletten, özellikle de şehit ve gazi ailelerinden özür dilemek zorundasın. Onların razı olmayacağı bir hukuki işlem asla yapılamaz.

Terör Örgütü Çağdaş Cemiyetmiş

Terörist başının hazırladığı mektupta daha birçok satır arası mesajları var ki onları dikkatten kaçırmak bu yılan çıyan başının tuzağına düşmek olur. Bu da bu millete yapılacak en büyük kötülük olur. Terörist başı, terör örgütünü,

“Çağdaş cemiyet” kavramı altında masum bir kisveye büründürerek, adeta aklımızla alay etmiştir. Örgüte “demokratik siyaset ve hukuki boyutun tanınması gerekir” diyerek alenen eli kanlı örgütünün yassallaşmasını, meclise girmesini ve mecliste konuşmasını istiyor. (Bu size bir şeyler hatırlatmış olmalı.)

27 Şubat 2025 kara bir gün olmuştur. Vücudu hasta eden virüsleri ortadan kaldırmak yerine onlarla masaya oturmak çok düşündürücüdür. Hayal bile edemeyecekleri bu sonuçtan örgüt mensuplarının etekleri zil çalmıştır. Toplantı masası etrafında bulunan terörün siyasi uzantısı (bu nasıl oluyorsa?) mensuplarının gözlerinden sevinç ışıkları saçılıyordu. Çünkü az şey başarmamışlardı. Yıllardır fakir milletin çocuklarının cep harçlıklarından ayırdığı paralarla kitaplarını okunan sözde aydınların da mutluluğuna diyecek yoktu. Onlar kendilerine verilen ev ödevlerini en iyi şekilde yerine getirmişlerdi. İcazetli aydınlar, icazetli politikacılar ve icazetli örgütler... Türkiye yakalandığı bu kronik hastalıktan kurtarılmadıkça biz gün yüzü göremeyeceğimiz kesindir. Bu ulvi görev de milli kadrolara düşmektedir.

Sözün özü, terör örgütü kullandığı kavramlarla Türk milletine tuzak kurmuştur. Bariş bariş diye tutturarak, teslim olmak ifadesi yerine silah bırakmak ifadesini kullanarak kendisine devlet statüsü vermeye çalışmıştır. Hâlbuki hiçbir devlet, terör örgütüne hak ettiği muameleyi yapar, onun kurmuş olduğu bütün tuzakları parçalayıp atar.

Çare: Muhteşem Türkiye

İnanıyorum ki Millet Partisinin Muhteşem Türkiye’sinde hiç bir emperyalist güç at oynatamayacaktır. Yüce milletimizin onun sesine kulak vermesi, ona yetki vermesi tek çaredir. Yaşasın millet kahrolsun millet düşmanları!

CİNSEL TERÖR YASASI, HEM DE HEMEN

Vahşi kapitalizmin ve onun işgale dönüşmüş açılımı olan emperyalizmin dayattığı yaşam tarzının dünyayı cehenneme çevirdiği gerçeği ve öğrenilmiş çaresizliği ile karşı karşıyayız.

Siyonist aklı ve stratejisi ile hayat bulan neokapitalist emperyalizm, yani modern vampir düzeni; sosyal, ideolojik ve ekonomik sömürü sistemlerini kalıcı kılmak için toplumların önce midelerini, sonra da beyinlerini esir aldı, insanları mankurtlaştırdı. Sistemin devamı ve kendi refahları için dünyayı kana buladı, insanları vatanlarından etti. Nedense bu operasyonların tamamına yakını da maalesef Müslüman coğrafyalarda yapıldı.

Tüm bu insanlık dışı zulüm ve katliamlar yetmezmiş gibi toplumların millî ve manevi değerleriyle oynadılar. Yapay zeka, bilişim teknolojileri ve iletişim hızı bu süreci daha vahşileştirdi. İnsanın varoluş kodları emperyal emeller doğrultusunda yeniden formatlandı. İnsanı insan yapan, aileyi aile yapan, milleti millet yapan tüm mahremlere girildi. İnsan adeta ekonomik hayvana dönüştürüldü.

Ahmet KARATAŞ

Peki Türk toplumu bu işin neresinde? Topun tam ağzında, tüm tuzakların ana hedefi Müslüman Türk milletidir dersek abartmamış oluruz. Devletimizin otuz yılı aşkın süredir uğraştığı ve maliyeti trilyon dolarları bulan PKK, DEAŞ ve FETÖ gibi terör örgütleri de bu projenin bir parçası olarak hala görevlerine devam ediyorlar. Emellerine boyun eğecek dünya vatandaşı kıvamında milliyetsiz, kimliksiz, kişiliksiz, kültürsüz hatta cinsiyetsiz veya eşcinsel bir grup oluşturmak için tam iki yüz yıldır üzerimizde çalışmaktalar.

Felaket tellallığı yapmak istemezdim, ama durumun aciliyetini görmezden gelirse millet olarak yok oluşturan bir girdabın içine düşmüş olacağız. Çünkü gayretullaha dokunan, Batı tabiriyle (haşa) Tanrı'yı kıyamete zorlayan, şeytanın bile aklına gelmeyecek o kadar kirlî ve sinsî tuzaklar var ki; sıkı, kalıcı ve caydırıcı önlemler almazsak bunlar pek hayra alamet gelişmeler değil.

”

Milleti yok etmeye, devleti yıkmaya yeminli çeşit çeşit bölücü-ideolojik terör örgütleri, Anadolu'yu Haçlı yurdu yapmaya yeminli misyoner faaliyetleri ve her karışı mübarek şehit kanıyla sulanmış vatanımızı parçalamaya ve aziz milletimizi Allahsız, dinsiz toplum yapmaya yönelik sinsî stratejik projeler bizi yok etmeye yetmemiş olmalı ki, şimdi de LGBT'yi devreye soktular.

Bu tehlikelerden sadece biri bile uykularımızı kaçırmaya yeterli. Şimdilik küçük azınlık gibi görünseler de yakın gelecekte henüz bıyığı terlememiş gençlerin; LGBT çatısı altında toplanıp "Kahrolsun millet-devlet! din-iman! yok olsun aile...!" naralarıyla sokaklarda nümayiş yapacağı günlere ramak kaldı. Hatta mesajları bu kadar net olmasa da ufaktan başladılar bile. Kalıcı, köklü ve samimi önlemler alınmazsa göreceğimiz manzara bu. Cinsiyet eşitliği ve özgürlük maskesi altında Lut Kavmine bile taş çıkartacak cinsten sapkınlığın her türlüşünü sergileyen sokaktaki eylemciler kimin çocukları? Aailer, Aışeler, Fatmalar, Fatihler... uzaydan gelmediklerine göre, bizim evlatlarımız değil mi? Onları yadırgamadan ve yargılamadan önce kendimizi, eğitim sistemimizi sorgulamamız gerekmez mi? Sayıları on binleri bulan bu masum çocuklar küresel sapkın örgütlerin ağına düşerken DEVLET neredeydi? Allah aşkına cevap verin. Şimdi saçını başını yolan, sokağa çıkamaz hale gelen AİLELER bu evlatları için ne yaptılar? Bilsinler ki kazandıkları makamlar, kariyerler, kazandıkları servet, son model arabaları, katları ve yatları artık o çocukları geri getiremeyecek. Olan oldu, hiç olmazsa ocaklara daha fazla kor düşmesin, neslimiz artık heba olmasın diyorsak sil baştan yapılabilecekleri konuşmakta biraz geç kalmadık mı?

Burada gerçek din alimlerine, bilim insanlarına, araştırma kuruluşlarına, vakıf ve derneklere çok büyük görevler düşüyor. Vatani korumak için yapay zekalar, ihalar, sihalar, toplar, tanklar, uçaklar, zırhlılar yapıyoruz değil mi? Bunlarla gurur duyuyoruz elbette. Lakin o teknolojiyi kullanacak sağlıklı imanlı, vatansever evlatlarımız olmayınca ve ortada savunacak bir vatan kalmayınca Allah

aşkına söyler misiniz; o savunma teknolojileri, ihalar, sihalar, uçaklar, tanklar ne işe yarayacak?

Biraz daha açalım. Milleti yok etmeye, devleti yıkmaya yeminli çeşit çeşit bölücü-ideolojik terör örgütleri, Anadolu'yu Haçlı yurdu yapmaya yeminli misyoner faaliyetleri ve her karışı mübarek şehit kanıyla sulanmış vatanımızı parçalamaya ve aziz milletimizi Allahsız, dinsiz toplum yapmaya yönelik sinsiz stratejik projeler bizi yok etmeye yetmemiş olmalı ki, şimdi de LG-BT'yi devreye soktular. En yıkıcı, en tehlikeli silahları da buydu. Velhasıl Lut Kavminin çağdaş piçleri iş başında. Aileyi ve evlilik kurumunu bitirmek, dolayısıyla devleti çökertmek, milleti yok etmek için ellerindeki son kozu kullanıyorlar.

Tehlike kapıya dayanmadan acil önlemler hususunda geç kalınmamalıdır. Belki de tüm depremlerin en yıkıcısı ve yakıcısı büyük TÜR-KİYE DEPREMİ bizi bekliyor ama aileler ve devlet olarak hala tehlikenin boyutlarını kavramış değiliz.

Görünen o ki, ekonomik, ideolojik, sosyal ve ahlaki tuzaklar milletimizin geleceğini tehdit etmektedir. Gençliğimizi ve geleceğimizi korumak için topyekûn bir seferberlik ruhuyla kısa, orta ve uzun vadeli plan ve stratejilerimizin devlet tarafından çoktan hazırlanmış ve hayata geçirilmiş olması gerekirdi.

Yerli ve millî ne varsa, yani bizi biz yapan maddi, manevi, kültürel, sanatsal, tarihi ve geleneksel değerlerimiz evrensel pozitif kazanımlarla harmanlanıp çocuklarımızın ve gençlerimizin özümseyebileceği kıvamda yaş gruplarına göre müfredatlara serpiştirilmeli ve eğitim sistemimiz yeniden buna göre formatlanmalıdır. Yeni nesillerimizi kurda kuşa yem etmemek için buna mecburuz. Eğitimde usulden önce esasına, yani

içeriğine el atmalıyız. Tekrar belirteyim ki bunun başka yolu yok. Ya hep birlikte "biz" olacağız, ya da YOK olacağız. Üçüncü şık yok.

Mevcut çatışmalar defterimizi dürmeye yetersiz kalmış olmalı ki, şimdi de anne- baba ile ergen gençlerimizin arasına bir de " Z KUŞAĞI" hançerini sapladılar. Ne demek Z kuşağı, hiç düşündünüz mü? Genç kuşak, en körpe kuşak, ergenlik dürtüleri gereği aile ile en çok çatışan kuşak... Evet, bunlar doğru tespitler, ama yetersiz. Buradaki Z kuşağından kasıt; artık alfabenin son harfine geldiniz. Sizi bitirmek için altın vuruşu yapıyoruz. Ey Müslüman Türk Milleti, yolun sonundasın, artık direnmen fayda vermeyecek, seni içerden kuşatmak ve bitirmek üzereyiz, demek istiyorlar. Z kuşağı kavramının sinsiz açılımı budur.

Tekrar hatırlayalım, peki kim bunlar? Tarihte defalarca vatanımıza, namusumuza göz dikmiş emperyalist Haçlı-Siyonist ittifakı. Bunu böyle bilelim ve düşmanı tanıyalım. Bunlar sadece bizim değil, tüm insanlığın baş belası, insanlığın insan olmayan numuneleri, kan emci, soykırımcı katiller. Tarihte çok örnekleri var; bu katillerden medet uman, bunların merhametine(!) sığınan yok olmaya mahkumdur.

Z Kuşağı diyerek ayrıştırdıkları yeni nesilde; devlet, millet, vatan, bayrak, aile, ahlak ve ALLAH kavramları her geçen gün ışık hızıyla erozyona uğruyor. Bunun ne demek olduğunu, Türk milletine nelere mal olacağını düşünmek bile insanın uykularını kaçırıyor. Yani göz göre göre bizi bitiriyorlar, haberiniz olsun. Böyle giderse, tahminim odur ki elli sene sonra Türkiye kalmayacak. Sadece biz değil küresel örümceğin ağına takılan tüm devletler yakın gelecekte beka ve istiklal sorunu yaşayacaklar.

Konumuza dönelim; Z kuşağı üzerinde oynanan en büyük oyun cinsellik üzerine kurgulandı. Ergen bireyin dikkatini çekmek ve cinsel dürtülerini sapkın eğilimlerle şekillendirmek için LGBT'yi devreye soktular. Hayvanlarda bile asla göremeyeceğimiz yüzünde cinsellik adına ne kadar sapkınlık varsa işte hepsinin toplandığı tuzak, çatı örgüt; LGBT. Nasıl ırksal, dinsel ve ekonomik terör örgütleri varsa, bu da düpedüz CİNSEL TERÖR örgütüdür. İktidar, dış destekli bu sapkın örgütü acilen terör örgütü kapsamına almalıdır. LGBT'nin terör örgütü olduğuna dair yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Sadece yasal değil, medeniyetimizin yeniden inşası ve milletimizin asli misyonuna dönmesi için topyekün önlemler konusunda çok geç kalındı. Bu zavallı kuklalar, aslında ideolojik ve ahlaki cephe savaşlarında kaybettiğimiz çocuklarımız sokağa indiklerinde on binleri buluyor, yarın yüzbinler olacaklar. O nedenle tehdit çok büyük, tehlike kapıda diyorum. Dönülmez akşamın ufkuna belki de bir adım kaldı. Vakit geçmeden cinsel terör konusunda gençler ve ailelerin özne olacağı millî bir seferberlik projesi için daha niye bekliyoruz? Cinsel terör yasası konusunda Aile Bakanlığı'nı, Millî Eğitim Bakanlığı'nı ve Adalet Bakanlığı'nı göreve çağırmalıyız. CİMER'i şikâyet yağmuruna tutmalıyız.

Nasıl endişe etmem ki, çığ üstümüze geliyor. Cinsel terör tuzağı ile iki yüz yıldır çökertemedikleri aile yapımızı, ahlak ve inancımızı hedef aldılar. Lut Kavmini ve Sodom-Gomora'yı bile aratmayacak türden insan zekasını bile zorlayan cinsel sapkınlıklarını normal bir hayat tarzıymış, kişisel tercihmiş gibi cilalayıp, allayıp pullayıp gençlerimize dayatıyorlar. Böylece hem İslam inancının temel ilkelerine saldırıyorlar, hem de toplumumuzu kısırlaştırarak taammüden soykırım yapıyorlar. Öyle ya, erkek erkeğe, kadın kadına birlikteliklerle ve diğer sapkın ilişkilerle aile nasıl kurulacak? Yaşam pınarımız, göz nurumuz evlatlarımız nasıl doğacak? Bunca büyük tehlike karşısında devletimizin hâlâ caydırıcı ve özellikle eğitime dayalı köklü önlemler almamış olması ne kadar ürkütücü değil mi? Bunun adı cinsel terör değil de nedir?

Örnekleri çoğaltıp daha fazla midenizi bulandırmak istemiyorum ama bu ulusal tehdidin boyutu başka nasıl anlatılabilir ki? Düşünmek bile insanın uykularını kaçırarak cinsten. Ama başımızı kuma gömmekle tehlikeden kurtulmuş olmuyoruz. Vatana, millete, ailesine hayırlı evlat olsun diye titizlikle büyüttüğünüz, "aslan oğlum, yiğidim" diye sevdiğiniz oğlunuz bir gün (affedersiniz) cinsel organını kestirmiş, hormon ilaçlarıyla göğsünü, du-

daklarını kabartmış, kıllarını yoldurmuş ve makyajlı bir vaziyette kapınızı çalsa ve "ben cinsel tercihim böyle yaptım, artık kadın oldum" dese ve koluna da şakülü kaymış bir erkek bozuntusu takmış olsa n'aparsınız? Dünyamızı kararır, belki de oracıkta kalpten yığılıp kalırız değil mi? Bu şoktan sonra sağ kalabilirsek insan içine çıkamayız ve kahrımızdan yine de ölürüz değil mi? Aynı durum kız evlatlarımız için de geçerli. Kocaman bir ALLAH KORUSUN diyelim ama ateş düştüğü yeri yakıyor. Lakin Müslüman Türk yurdu vatanımızda bu olaylar sıklıkla yaşanmaya başladı.

Pedagojik, psikolojik, teolojik ve çevresel önlemler alınmazsa bu tehlike çığ gibi büyüyecek. Kalıcı tedbirler almadan bunu geçiştirme şansımız yok, çünkü kendiliğinden oluşan geçici bir salgın değil bu. Üzerimize abanan bu tehlike siyasi, ideolojik ve ekonomik alt yapısı olan küresel bir tuzak. Hem bizim gençlerimizi kısırlaştırarak soykırım yapacaklar, hem aileyi yıkacaklar, hem de önce milletimizi, sonra da devletimizi yok edecekler. Başta aileler olmak üzere ilgili ve yetkili herkes acil koduyla üzerine düşeni yapmalıdır.

Ey Millet!!! Onun bunun kölesi değil, kendin olman için, özüne dönmen için bu sapkınlıklara, bu saçmalıklara dur demelisin. Yol ayırımındasın, vesselam.

VATAN ÇİÇEKLERİ

Buğra ÖZTÜRK

Memlekette açtı yine, çiçekler.
Açtı ama neden açtı, bildin mi?
Bizim için candan geçti, yiğitler.
Teker teker düştü yere, gördün mü?

Gördüm, duvarında sıva yok evin.
Ana, baba yavrusuna ağlar, yakınır.
Derdi ana şehit olursam sevin.
Yari döner diye, camdan bakınır.

Gözler yolda kaldı, yavrunda sensiz.
Merak etme bayrak gökte daima.
İnsanlar duyarsız ya da habersiz.
Uyan ey Türk genci, artık uyuma!

Yurtta barış değil, savaş istiyor.
Vatan izzetine, kara çalanlar.
Utanmaz düşmana el uzatıyor.
Kara yüzlü, kara sözlü yılanlar.

Türk uyanır korkma, duygu derindir.
Bu toprağa aktı kanım, akacak.
Edirne'den Van'a vatan benimdir.
Sönmeden üstünde tüten son ocak.

Ocağı sönenler, gitti gelmedi.
Korkupta yolundan dönenler oldu.
Türk genci hatırla Çanakkaleyi!
Binleri kefensiz, gömenler oldu.

Beyaz ay yıldızlı al bayrak benim.
Dünya durana dek dalgalanacak.
Irmak olsun aksın, yurduma kanım.
Sulansın toprağım, çiçek açacak.

KUŞATILAN TÜRKİYE; SİYASALLAŞAN TERÖR...

Mustafa GÖKTEKİN

Elekçi Kadınlar Gibi...

Terörist başının ve diğer teröristlerin bırakılması için düğmeye basıldığı günden bu yana terör yanlısı, ülkenin bölünmesi için gece gündüz çalışan ve onlara çanak tutanlar İmralı ile yetinmeyip, Elekçi kadınlar gibi; Barzanilerinde rızasını almak üzere Irak ve Kandilde geziyorlar. Irak'ta Barzani'nin kuyrukları ülkemiz ile ilgili beyanda bulunuyor, akıllar veriyor. Suriye'de bulunun PKK uzantıları ne diyor? Bu arada "Apo" nam terörist Abdullah Öcalan'ın dedikleri, satır aralarında söyledikleri anlamak isteyenler için çok şey ifade ettiği gelen tehlikeyi gördüğü halde anlamak istemeyenler için ülkeye barış gelmektedir.

Güneydoğu Bizim...

Apo'nun mecliste milletvekili olmasının ne anlama geldiği, akli olan herkes idrak edebilir. Şimdi;

"Güneydoğu bizim diğer bölgeler hepimizin(!)" sözünün ne anlama geldiğini akli olan herkes düşünelim. "Üzerimize saldırı olmadıkça gücümüz silahlı eylem yapmayacaktır." Yani "Silahlı gücümüzü, harici gücümüzü daimeleri tutacağız, yani silah bırakmış gibi yapacağız." Demek! Ne kadar büyük olursa olsun kuracağınız bir federasyonun bir ortaklık olduğunu, akli olan herkesin bilmesi gerekir. Tıpkı Yugoslavya gibi, ne kadar büyüktü şimdi geriye ne kaldı? Çekoslovakya gibi! Şimdi ne halde?! Kuracağınız federasyon budur. Önce büyümüş gibi yapmak, sonra alacağını alarak bırakıp gitmek ve bütünü küçültmek!

Apo'dan Mandela(!)

Yeniden iktidar olmak için bir terörist başından, bebek katilinden, ülkeyi yıllardır milyarlarca dolar zarara sokandan, ülkenin zamanını tüketen adamdan, ken-

di insanına bile acımayan bir zalimden Güney Afrika'nın lideri "Mandela" gibi bir kahraman çıkarmaya çalışmak, bu ülke için en büyük zulümlerden birisidir. Bu ülke için olsa olsa ihanetin danişkası olur.

Hani denir ya; "Bu ülkenin kahramanı da bitmez haini de bitmez!" Maalesef ülkeye en çok zarar verenlerin kahraman sandıklarımızdan çıkması için ayrı bir garabeti, ayrı bir handikabı. Kendini Ağrı Dağı kadar vatansever sananların davasının dağın eteklerinde bıraktığını ve başka davaların hizmetine girdiğini görmekte insanımız için ayrı bir üzüntü sebebi. Kahramanların dünyalının mevki ve makamları uğruna hainlerle aynı safta görünmesi ve hainlere yol vermesi ayrı bir üzüntü ve kaygı kaynağı. Ve acı olan ise hainlerin kahraman yapılmasına hainlerden "Mandela" çıkarılmasına izin verilmesi...

Kandil; Apo Kim(!?)

İşin diğer bir tarafı **Apo** nam caninin, okuttuğu beyanname için Kandil’de olanlar; PKK’nın on binlerce taraftarı olan bir ordu olduğunu iddia eden Kandilin hâkimi Karayılan, yaptıkları için ideolojik bir tavır olduğunu beyanla; Apo’nun bizzat gidip o insanlara hitap etmesi gerektiğini söylüyor. O zaman bile terörü bırakıp bırakmayacaklarının kesin olmadığından bahsediyor. PYD, meselenin kendilerini ilgilendirmediği söylüyor. Sahi Bahçeli ve Erdoğan barışı kiminle yapacak? Çünkü güneydoğuda yaşayan insanımızın böyle bir sorunu yok. Kimse ile kavgalı değil. Hatta evlatlarının zorla dağa çıkarılmasından şikâyetçi. Ne yazık ki millete dayatılmak istenen **“barış(!)”** adı altında **siyasi terörün** aynı zamanda kol kanat germek için beynelmilel emperyalist mihraklar tarafından kulaklara üfürülen bir safsata olduğunu açıklıyor.

Siyasal Terör Belası...

Türkiye’nin başına; açılım, barış ya da her ne şekilde ifade edilirse edilen konuşmalarla; terörden

daha büyük; uluslararası güçlerin baskı unsuru olarak kullanacağı “siyasal terör” belası açılmaktadır. PKK’nın, ilerde adı her ne olursa yirmi iki şehrimizle, yani doğu ve güneydoğumuzla ilgili **“terörün bittiği”** safsatası ile Apo’nun ve on bin civarında militanın cezaevlerinden çıkartılarak veya dağdan indirilerek sahaya sürüleceği yeni bir dönem başlamak üzeredir. Beynelmilel güçlerin Türkiye’nin üzerinde baskı kuracağı; Irak ve Suriye gibi bölgesel bir Kürt Bölgesi oluşturmak için bölge insanına yeni hak ve ayrıcalıkların verilmesi, yeni hakların tanınması ve bunlar için yasal düzenleme dedikleri anayasa ve yasalarla verilmesi istenilen tavizler için baskılarının olacağını unutmamamız gerekir.

Bundan böyle; Türkiye bölgede meydana gelebilecek terör olaylarına müdahale etmesi halinde karşısına beynelmilel terör sevicilerinin çıkacağı bu nedenle müdahale zorluğu yaşayacağı aşikârdır. Bundan böyle terör elementlerinin sözüm ona siyasal vatan bölücülerin sokaklarda veya kürsülerde yapacağı hareketler

”

Türkiye’nin başına; açılım, barış ya da her ne şekilde ifade edilirse edilen konuşmalarla; terörden daha büyük; uluslararası güçlerin baskı unsuru olarak kullanacağı “siyasal terör” belası açılmaktadır.

demokratik hak arama mücadele olarak görüleceği için Ülkenin bölünmesine dair ülkenin alacağı her tedbir; bölge halkına karşı alınmış baskı ve zulüm olarak kamuoyuna yansıtılacaktır. Hadise vahimdir.

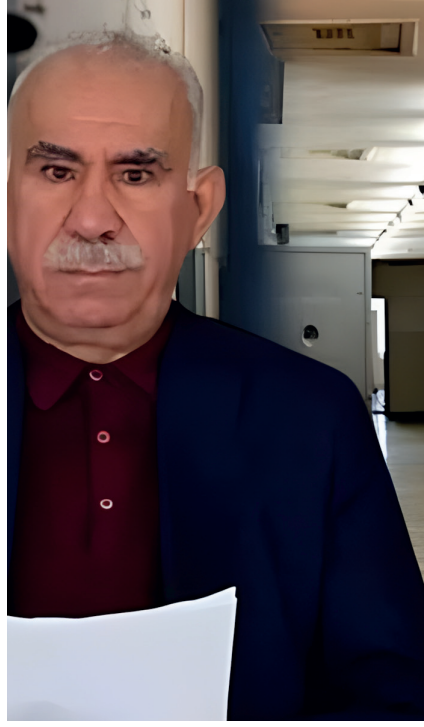
PYD ve PEJAK’ı PKK Sayarlar Mı?

Gündem dışında tutulan PEJAK-PYD-YPG gibi terör örgütlerinin yapacağı silahlı saldırılar ise PKK sayılmayacağı için yapılacak her müdahale başka ülkelerinin iç işlerine karışmak olarak kabul edilecektir. Türkiye de iktidar ve muhalefet bölge insanını temsilden uzak, üstelik bizzat Apo tarafından sosyalist bir düşüncede olduğunu ilan edilen bölücü terörün; siyasal terör olarak yoluna devam edeceği açıktır. Ülkede şartlar beynelmilel güçlerinde baskısı ile Irak, İran ve Suriye’de meydana getirilen ortama taşınma ihtimali Türkiye’nin şimdiden alacağı tedbirlere bağlıdır. Bunun için gerekli tedbirlerin alınması ne yapılması ve ne söylenmesi veya kimlerin uyarılması gerekiyorsa uyarılması önemlidir.

Yeni Bir 32 Paralel Engeli mi?

Bölücü terörün, Suriye olaylarının, Apo isimli terörist başının ve on bin hazır PKK militanından oluşan eğitilmiş insanın sokaklara salınması; farklı şeyler olmayıp, pazılın farklı parçaları olarak görmek gerekir. Bunun ülkemiz için çok büyük bir tehlike olduğu dost düşman herkese anlatılmalıdır.

Ülkemizin güneyinde ABD'nin himayesinde PYD-YPG bölgesini PKK'dan ayrı tutmak, ayrı değerlendirmek mümkün değildir. Çünkü bunların başındaki diğer teröristler PKK'nın adamlarıdır. Diyelim ki, PKK kendini fesih etti; o zaman bu bölgeden ülkemize gelecek saldırılara silahlı kuvvetlerin cevap vermesinin ne kadar zor olduğunu aşikârdır. Herhangi bir müdahale halinde Suriye ile müdahale konusunda ikili olarak anlaşarak olayı hukuki hale getirememişsek; başımıza gelebilecekleri hayal etmemiz mümkün bile olmayacaktır. Çünkü Türkiye YPG-PYD-PKK'yı tenkil için Münbiç'den Fırat'ın ötesine geçmek istediği halde sınırda tutulurken; HTŞ'nin Şam'a gitmesinden bu kadar zaman geçmiş olduğu halde nehrin öte yakasına geçememiştir. Çünkü Tıpkı Irak'ın kuzeyinde Saddam için kurulan 32 Paralel benzeri bir yapılanma bölgede Türkiye için kurulmuştur. O gün, bugün Türkiye ve yandaşı Suriye Ulusal ordusu veya Özgür Suriye ordusu, Fırat'ın öte yakasına geçememiştir. Ahmet El Şara'ya Şam yolunu açanlar, Türkiye'ye Fırat'ın öte yakasını kapatmıştır. Hoş Suriye'nin hiçbir yerinde barıştan bahsetmek mümkün değil; çatışmalarda ölenlerin bini aştığı herkes tarafından biliniyor. Lazkiye ve Darfur bölgesinde çatışmalar kaygı ile izleniyor.

On Bin Saha Elamanı...

PKK, çok daha güçlü bir şekilde; terörist başını ve on bin militanını cezaevlerinden sokaklara salacağız. Hep birlikte dışarıda ve üstelik beynelmilel güçleri arkasına almış olarak taleplerini uluslararası arenada isteyecekler. Her şey sil baştan milletin başına sarılacaktır. Buna devlet, bu iktidar ve muhalefetiyle ne kadar dayanır ancak Allah (CC) bilir.

Sözün kısası Türkiye için tehlike büyük. Lakin devlet adamlarımız ya basiretsiz, ya bundan habersiz, gaflet içinde veya görmezden gelme numarası yapıyorlar. Gelen felaketin büyüklüğü karşısında akli erenler dehşet içinde irkilir ve fer-yat ederken; birileri koltuk uğruna hiç denenmemiş ve bu işten zarar etmemiş, binlerce evladını kaybetmemiş gibi barıştan bahsediyor. Allah aşkına, kimle ve kimin için barış?! Ne için ve ne uğruna barış?! Bu yalandan barış için ülkenin nelerinden vazgeçeceğiz? Neleri feda edeceğiz? Sonunda kim ne kazanacak? Bunca Mehmetçiğin, bunca şehidin ve bunca ölen insanımızın kanını nereye koyacağız? Neyin karşılığı sayacağız?

Sözün özü odur ki; ne PKK silah bırakır, nede uzantısı PYD veya diğerleri. Siz kendi kendinize gelin güvey olmuş olursunuz. Bu teşkilatları bölge halkı kendi kurmadı ki böylece kendilerini kapatıp çekilsinler. Özerklikten, federasyondan ve büyük Kürdistan hayalinden vazgeçsinler. Bunları yapmak için insanın iradesinin kendi elinde olması gerekir. İpin ucu, itin yuları kendi elinde değildir. Bizim elimizde hiç değildir. Bu işten zarar edecek tek taraf Türk Milletidir, Türkiye'dir. Sözüm ona sözde yapılacak barış bitmediği gibi milletimizin ve ülkemizin başına "Siyasal Terör" belasını da saracaktır.

Bu Yanlıştan Dönülmelidir.

İktidar ve iktidar yandaşlarının çıktıkları bu yoldan dönmele-ri hem milletin hem de ülkenin menfaatinedir. En çokta kendi menfaatlerinedir. Ülkenin bölünüp, küçülmesini istemiyorsanız yanıştan bir an önce dönmelisiniz. Terörün, sözüm ona silah bırakmış ve kendini siyasal olarak -ki DEM ile halen meclisteler- birlik ve dirliğimizi bozucu taleplerde bulunmaları ne yazık ki, kimsenin imzalamaya cesaret edemediği ve sizin 2003 yılında imzaladığınız "ikiz yasalar, self determinasyon, Wilson prensipleri" gereğince karşısında çokta direnme imkânı bulamaya-çağınız talepler olacaktır. Üstelik bu talepleri sadece bölücü terör elemanları değil, bütün emperyalist güçler sizden isteyecektir. O zaman "biz bu yasaları imzalamadık" mı diyacaksınız? Her yaptığınız yanlış bu millete bu ülkeye bölünme parçalanma olarak geri dönecektir. Biraz idrak beyler, biraz insaf. Bu ülkenin birlik ve dirliği sizin koltuklarımızdan daha kıymetlidir.

Evveet çok değerli okurlar, yeni bir sayıda yine karşınızdayım. Ortalık çok karışık, kusura bakmayın, soramıyorum ülkede ne var ne yok diye. Zira cevabı çetrefilli. Ben de bu nedenle bu yazımda siyasi konuları bırakıp emlak piyasasına gireyim istedim...

Emlakçı Devrede

Emlakçı, başkalarının emlaklarını komisyon karşılığı satan kişi ya da kurum demek. Şimdi Amerika'nın başında da bir emlakçı var: Trump. Hani şu Gazze'yi Rivyera yapmak isteyen sarışın afet...

Sosyal medya hesabından birinde Hamas'a demiş ki:

Shalom Hamas, Merhaba ve elveda demektir. Seçimi yapın. Rehineleri hemen serbest bırakın, daha sonra değil. Ha, öldürdüğünüz insanların cesetlerini de geri getirin. Yoksa sizin için iş bitti. Hasta ve sapık insanlar cesetleri saklar. Siz hasta ve sapıksınız!

Ha, İsrail'e işi bitirmesi için ihtiyaç duyduğu her şeyi gönderiyorum. Eğer söylediklerimi yapmazsanız tek bir Hamas üyesi bile güvende olmayacak.

Hayatını mahvettiğiniz rehinelerle görüştüm. Bakın, bu size son uyarı! Liderlik için hâlâ şansınız varken artık Gazze'den ayrılmanın zamanı geldi.

Gazze Halkına: Güzel bir gelecek sizleri bekliyor, ancak rehineleri tutarsanız değil. Eğer tutarsanız, öldünüz! Akıllıca bir karar verin. Rehineleri derhal serbest bırakın. Yoksa size cehennemi yaşatırım!

Emlakçılar işleri genellikle allayıp pullayarak yaparlar. Bizimki tam tersi, tehditle yapanlardan. Ayrıca mal sahibinin malını rızası hilafına satanlardan.

Satılan Filistin! Almak isteyen ise İsrail. Peki ya Donald Trump'ın bu işten aldığı komisyon ne? Daha ne olsun? İkinci defa ABD başkanlığı, yetmez mi?

Trump'ın Amerikası

Günümüzde "yeni bir yüzyıl" inşa etme hevesindeki ABD'nin; adına, "21. Yüzyıl Millî Güvenlik Siyaset Belgesi" denilen belgesinde, temel iki hedefinin olduğu görülüyor;

1- 21. yüzyılda hiçbir ülke ya da ülkeler topluluğunun stratejik güç olmasına izin verilmeyecektir.

2- Bu hedeflerin sağlanması için, önleyici güç kullanımı da dahil, her yola başvurulacaktır.

Stratejik güç olma gibi hedefimiz olmadığı için Amerika'nın hışmına uğramayacağız demektir, dost ve stratejik müttefik bir ülke olarak.

Dur bakayım, bu belgede; ABD'nin Türkiye topraklarının da içinde olduğu bölgemizde, üç temel ve üç de zamanla ulaşılabilir nitelikte olduğu belirtilen bazı hedeflerinin de olduğu yazıyor.

ABD'nin temel hedefleri büyük mü büyük. Kendisine yaraşır cinsten; Büyük İsrail, Büyük Ermenistan ve Büyük Kürdistan'ın kurulması.

Amerika'nın bu hedefleri, Suriye, Irak, İran ve bize dokunacak. Yani, Amerika'nın büyük ikramiyesinin büyük bölümü bize. Hepsi bu mu? Olur mu amortiler de var.

İşte Sam Amcanın ulaşmak istediği o hedefler: İstanbul merkezli bir Ortodoks devleti, Pontus Rum ve Ege Yunan devletleri ve de Konya merkezli bir hilafet devleti. İlk ikisi Yunana, üçüncüsü de bize.

Yaşasın, Hıristiyanlar bize hilafet devleti kuruyor diye sevinmeli mi, üzülmeli mi? Yoksa uyanmalı mı? Tabii ki uyanmalı, Milletim Uyan! diyenlerin sesine kulak vermeli!

Artin Agopyan Kimmiş?

Ülkemizde Artin Agopyan'ı çok az kişi tanır. Çünkü, herkes onu Apo olarak bilir. PKK'nın kurucusu ve katiller sürüsünün başı Artin'nin bir unvanı daha varmış da bizim habere rimiz yokmuş.

Duydunuz mu? Agopyan, PKK'nın kurucu önderiymiş!

Bahçeli'nin bu methini MHP; kabul edelim ya da etmeyelim, bu teknik bir gerçeklik. Bahçeli bu gerçekliği dile getirdi diye tevil ettiği gibi, bir de "Türkiye'nin artık bazı şeyleri aşması lazım" buyurarak, aşmamız gereken bazı şeyler olduğunu ifade etti.

Bahçeli'ye göre aşmamız gereken şeylerden birisi, terörist başının Meclise gelmesine sıcak bakmaktı. Bu teklif, milletten tepki görünce Meclistekileri İmralı'ya gönderme yolu tercih edildi, tabii şimdilik.

Aşılması gereken bazı şeyleri aşma noktasında ilk engel Anayasa. Ehh, o da değiştirilmek üzere. Anayasa, Anayasa yapıldı mı artık koy gitsin. Milletin çeşitliliğini mi, dil, din, ırk farklılıklarını mı istersin ve bunlar için gelsin federasyonlar mı dersin artık ne istersen...

Zaten istenenler de tam olarak bu. Adamlar Siyaset Belgesine bunları yazmış ve uygulamaya başlamış.

Denilebilir ki onlar, Sam Amcanın süflü amaçları. Bizimkilerin ki ise hem yerli hem de millî.

Sakın, amaçlar birbiriyle çakışıyor, buna ne diyeceksin Sayın Çuvaldız demeyin. Bence tamamen tesadüf, beni başbakan yapacaklar sözü ile ifadesinde hayata geçirilen...

DOĞU TÜRKİSTAN'DA DURUM ÇOK VAHİM!

Almanya'nın Münih kentinde bulunan Dünya Uygur Kurultayı Genel Merkezi'nde Kurultay Genel Başkanı Turguncan Alavadun Hak Millet Davası UYANIŞ dergisinin sorularını cevaplandırdı. Alavadun ile Uygur Türkleri ile Doğu Türkistan'da devam eden Çin zulmü üzerine konuştuk. Alavadun, "Çin resmen soykırım uyguluyor" diye konuştu.

Alavadun Türkistan'daki durumu özetlerken, "Şu anda üç milyondan fazla insan toplama kamplarında. İnsanlara "Ya yok olacaksınız ya da Çinli olacaksınız" deniliyor. Ailelere Çinli memurlar yerleştirilerek, evde Türk dili ve dini öğretilmesi engelleniyor. Çin, çocuklara verilen terbiyeyi kontrol etmek için ajanlık yapıyor. 2000 yılından itibaren okullarda dilimiz yasaklandı. Dilimizi ve dinimizi öğrenme fırsatımız şimdi yok ediliyor" ifadelerini kullanıyor.

Röportaj: Ş. Zeki Yetim

Uyanış: Sayın Başkan, bize kendinizi tanıtır mısınız?

Alavadun: Ziyaretiniz için teşekkür ederim. Ben Turguncan Alavadun. Bizde soyadı olarak baba adı kullanılıyor. Babamın adı Alavadun. Doğu Türkistan'ın Aksu ili Şehriyar ilçesinde doğdum. İlkokul ve ortaokulu orada okudum. Daha sonra üniversiteyi Mısır'da El-Ezher Üniversitesi'nin Şeriat Kanunları Fakültesi'nde tamamladım. Mezun olduktan sonra, 1999 yılında Almanya'ya geldim. O zaman Almanya'da, Erkin Alptekin

(İsa Yusuf Alptekin Bey'in oğlu) ve birkaç kişi ile birlikte az sayıdaydık. Sonra çoğaldık. O dönemde burada Doğu Türkistan Avrupa Birliği adıyla bir teşkilat vardı. Bu teşkilatı da liderimiz İsa Yusuf Alptekin büyüğümüzün oğlu Erkin Alptekin kurmuştu. Almanya'ya gelince beraber çalışmaya başladık. 2004 yılında Dünya Uygur Kurultayı kuruldu. Ben geldiğimde uluslararası alanda Uygurları temsil eden iki teşkilat vardı: Dünya Uygur Gençler Kurultayı ve Doğu Türkistan Uyguristan Millî Kurultayı. 2004 yılında bu iki teşkilat birleşti ve şimdiki adıyla Dünya Uygur Kurultayı kuruldu. O tarihten beri kurultayda çalışıyorum.

Lobi Faaliyetlerine Ağırlık Veriyoruz

Uyanış: Sayın Başkan, Dünya Uygur Kurultayı hakkında bize bilgi verebilir misiniz, Dünya Uygur Kurultayı'nın faaliyetleri nelerdir?

Alavadun: Tabii ki. Dünya Uygur Kurultayı, 2004 yılında, Uygur Gençler Kurultayı ile Doğu Türkistan Millî Kurultayı'nın birleşmesiyle kurulan uluslararası bir çatı kuruluşudur. Şu anda Dünya Uygur Kurultayı'na bağlı kırk teşkilat/dernek bulunmaktadır. Bu teşkilatlar, dünyanın yirmi yedi farklı ülkesinde faaliyet göstermektedir. Kurultay, üç senede bir seçim yapar. Başkanından yöneticilerine kadar tüm kadro, bu seçimle belirlenir ve üç yıllık bir süre boyunca görev yapar. Dünya Uygur Kurultayı'nın faaliyetleri arasında ilk sırada lobi faaliyetle-

ri yer alır. Farklı ülkelere giderek parlamentolarıyla, bakanlarıyla ve yetkililerle görüşmeler yapıyoruz. Ayrıca, sivil toplum kuruluşlarıyla temas kurarak Çin'in zulmünü anlatıyor ve desteklerini talep ediyoruz. Bunun yanı sıra protesto gösterileri düzenliyoruz. Belirli günlerde büyük çapta gösteriler yapıyoruz. Örneğin, 2018'de Brüksel'de ve Cenevre'de protestolar gerçekleştirdik. Bu tür faaliyetler, bize bağlı olan teşkilatlar tarafından da organize edilebiliyor.

Uyanış: Doğu Türkistan'ın ve Uygurların dünü ve bugünü hakkında okurlarımıza bilgi verir misiniz, Dünya Uygur Kurultayı'nın faaliyetleri neleri kapsıyor?

Alavadun: Tabii, Dünya Uygur Kurultayı dediğim gibi 2004 senesinde, Uygur Gençler Dünya Uygur Kurultayı ile Doğu Türkistan Uyguristan Millî Kurultayı'nın birleşmesiyle birlikte kurulan uluslararası bir çatı kuruluş. Dünya Uygur Kurultayı'na şu anda bağlı kırk teşkilat ve dernek var. Bu teşkilatlar dünyanın çeşitli ülkelerinde, toplam yirmi yedi ülkede faaliyet gösteriyor. Dünya Uygur Kurultayı'nda her üç senede bir seçim oluyor. Başkanından yöneticilerine kadar herkes bu seçimle belirleniyor. Seçilenler, üç yıl boyunca Dünya Uygur Kurultayı'nın faaliyetlerini yürütüyor. Dünya Uygur Kurultayı'nın faaliyetleri; ilk olarak lobi faaliyetlerini içeriyor. Ülkelere gidiyoruz, parlamentolarını ziyaret ediyoruz.

Parlamenteler, bakanlar ve diğer yetkililerle görüşüyoruz. Bazen sivil toplum kuruluşlarıyla bir araya geliyoruz. Çin'in yaptıklarını anlatıyoruz ve zulmü durdurmaları konusunda desteklerini istiyoruz. Bunun yanı sıra başka faaliyetlerimiz de var. Bize bağlı teşkilatlar, buldukları ülkelerdeki parlamentolar ve yetkililerle konuşuyor. Ayrıca, belirli günlerde protesto gösterileri düzenliyoruz. Bazen hepimiz bir ülkede toplanıyoruz. Örneğin, 2018 yılında Rusya'da ve Cenevre'de protestolar düzenledik. Bize bağlı dernekler ve teşkilatlar da kendi ülkelerinde protesto gösterileri yapıyor. Bu şekilde faaliyetlerimizi sürdürüyoruz.

3 Milyondan Fazla İnsan Kamplarda

Uyanış: Doğu Türkistan'ın ve Uygurların dünü ve bugünü hakkında okurlarımıza bilgi verir misiniz?

Alavudun: Doğu Türkistan'ın yakın tarihine bakacak olursak, Türkiye'de okullarda coğrafi olarak nerede olduğu ve genel bilgileri öğretiliyor. Ancak Çin Komünist yönetimi altındaki durumu Türk kardeşlerimiz çok fazla bilmiyor. Son on beş-yirmi yıldır, Türkiye'ye Doğu Türkis-

tan'dan gelenlerin artmasıyla birlikte durum daha iyi anlaşılmaya başlandı. Burada ve Avrupada kurulan dernekler, teşkilatlar sayesinde bilgi yayılmaya başladı. Şu anda Doğu Türkistan'ın durumu çok vahim. Çin, 1949 yılında Doğu Türkistan'ı işgal etti. İşgalden sonra dini ve milli kimliğimizi yok etmek için asimilasyon politikaları uyguladı. Bu politikalarla dilimizi, dinimizi ve kültürümüzü kısıtlamaya başladılar. 2017'den itibaren ise resmi olarak soykırım politikası uygulamaya başladılar. Milletimiz, yetmiş yıl boyunca bu asimilasyona karşı direndi. Çin, bizi kolay kolay asimile edemeyeceğini anlayınca soykırım politikalarını devreye soktu. 2011'de Çin Devlet Başkanı Doğu Türkistan'ı ziyaret etti. Kaşgar'da camiler ve Türk izleri gördü, insanların kendi dillerinde konuştuğunu fark etti. Bunun üzerine Çinli yetkililere kızarak, "yetmiş yıldır burayı yönetiyoruz ama hiçbir şeyi değiştirememişsiniz. İnsanlar hala kendi diliyle konuşuyor, dinine bağlı yaşıyor. Burası Çin toprağı olmalı, Çinleşmeli" dedi. Bu olaydan sonra Çin, soykırım politikalarına hız verdi. Şu anda üç milyondan fazla insan toplama kamplarında.

İnsanlara "Ya yok olacaksınız ya da Çinli olacaksınız" deniliyor. Ailelere Çinli memurlar yerleştirilerek, evde Türk dili ve dini öğretilmesi engelleniyor. Çin, çocuklara verilen terbiyeyi kontrol etmek için ajanlık yapıyor. 2000 yılından itibaren okullarda dilimiz yasaklandı. Dilimizi ve dinimizi sadece ailemizden öğrenme fırsatımız vardı ama şimdi bu da yok ediliyor. 2021 yılında Londra'da "Uygur Mahkemesi" kuruldu. Oradan kurtulan şahitlerin ifadeleriyle Çin'in Uygurlara, Kırgızlara ve Kazaklara soykırım uyguladığı kanıtlandı. Bu mahkeme sonucunda, Çin'in insaniyete karşı suç işlediği kararı çıktı. Şu ana kadar on bir ülke bu soykırımı resmen tanıdı.

Ancak Çin, bu soykırımı örtbas etmek için gazeteciler, din adamları ve araştırmacılar davet ediyor. Onlara tiyatro sahnesi gibi, her şeyin yolunda olduğu bir ortam hazırlıyor. İnsanları camilerde namaz kılıyor gibi, pazarlarda rahatça geziyor gibi gösteriyor. O insanlar ülkelerine dönünce "Uygurlar rahat yaşıyor" diye düşünüyor. Fakat gerçek durum çok farklı. Çin, İslam'ın, Türklüğün ve Müslümanlığın tüm izlerini yok etmeye çalışıyor.

Doğu Türkistan, Türk ve İslam Dünyası İçin Stratejik Bir Kale

Uyanış: Doğu Türkistan'ın ve Uygurların tarihimizdeki yeri ve önemi nedir, sizin açınızdan?

Alavudun: Doğu Türkistan'ın, Uygurların önemi, birincisi tarihimizde Türklüğün, Türk dünyasının İslam'ı ilk kabul eden bölgesi olmasıdır. Satuk Buğra Han Müslümanlığı kabul edip İslam'ı bir devlet dini olarak benimseyen ilk hükümdardır. Daha önce bireysel olarak Müslüman olmuş Türkler vardı. Ancak devlet olarak, resmi bir İslam devleti olarak Müslümanlığı benimseyen ilk devlet Satuk Buğra Han'ın liderliğindeki Karahanlılar olmuştur. Bu dönemde Doğu Türkistan'da İslam hızla yayılmıştır. Çin'e kadar ulaşmış ve o zaman Çin'de Müslümanlığı kabul edenler olmuştur. Bugün Doğu Türkistan çok önemli bir konumdadır. Şu anda Türk ve İslam dünyasının kalesi gibi duruyor. Çin'in kuzeybatısında yer alan bu bölge, resmi adıyla "Sincan" (yeni topraklar) olarak adlandırılıyor. Çin, işgal ettiği bu bölgeye "yeni topraklar" diyerek aslında buranın işgal edildiğini açıkça ifade ediyor. Doğu Türkistan, Türk ve İslam dünyası için stratejik bir kale gibidir. Eğer bu kale tamamen düşerse, Çin yayılmacı politikasını daha da ileri götürerek komşu İslam ülkelerine yönelecektir. Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Tacikistan, Afganistan ve Pakistan gibi komşu ülkeler bu tehlikeyle yüzleşmek zorunda kalacaktır. Çin, Doğu Türkistan'da uyguladığı soykırım ve asimilasyon politikalarını başarılı bir şekilde tamamladığında, İslam dünyası üzerinde daha büyük bir tehdit oluşturacaktır. Bu yüzden Doğu Türkistan'ın stratejik öneminin

Türk ve İslam dünyası tarafından iyi anlaşılması gerekiyor.

Uyanış: Uygurların ve Doğu Türkistan'ın bugünkü temel meselesi nedir? Çözüm yolları size göre neler olabilir?

Alavudun: Uygurların şu anki temel meselesi soykırımdır. Çin, bölgeyi asimilasyonla yok edemeyince bu kez soykırım politikalarına yöneldi. Şu anda 3 milyon insan toplama kamplarında. Dışarıda kalanlar ise temel haklarından mahrum bırakılmış durumda. Kendi dilimizi konuşmak, dini vecibelerimizi yerine getirmek tamamen yasaklanmış. Resmi yerlerde Uygurca konuşulmasına izin verilmiyor. Selamlaşmak bile yasak. İnsanlar şehirden şehire seyahat edemiyor, akrabalarını ziyaret edemiyor. Dünyanın bu soykırımı durdurması gerekiyor. Ancak Çin ekonomik bir güç olduğu için birçok ülke Çin ile ilişkilerinin bozulmasından çekiniyor. Fakat dünyanın, ekonomik çıkarlarını insanların temel haklarının önüne koymaması gerekiyor. Çin, bir diktatörlük rejimi olduğu için orada basın özgürlüğü yok. Hiç kimse Doğu Türkistan'dan doğru bilgi alıp dünyaya aktarabilecek durumda değil. Çin, dışarıdan gelenlere bir tiyatro sahnesi hazırlayarak her şeyin yolunda olduğu izlenimini veriyor. Ancak gerçek durum çok vahim. Böyle devam ederse Çin, bölgedeki Türklüğü ve Müslümanlığı tamamen yok edecek.

Doğu Türkistan Sorunu Açıkça Kınanmalıdır

Uyanış: Teşekkür ederim sayın başkanım. Türkiye ve Türk halkından talepleriniz nelerdir?

Alavudun: Türkiye'den ve Türk halkından beklentilerimiz büyük. Kardeş ve soydaş bir millet olarak bizimle dayanışma içinde olma-

ları gerekiyor. Türkiye, İslam ve Türk dünyasının öncüsü bir ülkedir. Tarihten beri mazlumlara kucak açmış bir devlettir. Suriyelilere, Iraklılara, Afganlılara destek olduğu gibi Doğu Türkistanlılara da destek olmaktadır. Şu anda Türkiye'de 50-60 bin Doğu Türkistanlı yaşamaktadır. Allah razı olsun, Türk halkı bizi kardeşçe kucakladı. Ancak Türkiye hükümeti, siyasi nedenlerle soykırımı açıkça kınayamıyor. Bizim talebimiz, Doğu Türkistan meselesinin Türkiye'nin bir devlet politikası olarak ele alınmasıdır. Bu mesele hiçbir siyasi partinin tekeline bırakılmamalı; tüm partiler, sivil toplum kuruluşları ve halk, Doğu Türkistan konusunu bir milli mesele olarak görmelidir. Biz dışarıda Çin'in soykırım politikalarına karşı sesimizi yükseltirken, Türkiye'de bu kadar destek alamıyoruz. Kendi kardeşlerimizden daha fazla destek bekliyoruz.

Edibali Doğu Türkistan Davasına Öncülük Etti

Uyanış: Bu konuyla ilgili size şunları söyleyebilirim. Biz, 1960'lı yıllardan beri, özellikle İsa Yusuf Alptekin Bey'in Türkiye'ye gelmesinden itibaren, bizim kurucu genel başkanımız, bilge lider Aykut Edibali'nin önderliğinde Doğu Türkistan davasına canıgönülden destek veren ve sahip çıkan bir milletiz. Biz de bu davanın öncüleriyiz. Bununla ilgili olarak her alanda, yayın sahasında, sözlü olarak, her türlü aktivitede hâlâ gayret göstermekteyiz. İnanın ki Türkiye'de size gönülden destek veren, sizin gibi olan milyonlarca insanımız var. Bütün Türkiye'yi de böyle sayabiliriz belki. Ancak bilmeyenler ve haberi olmayanlar da olabilir. Biz yıllarca, özellikle rahmetli İsa Yusuf Alptekin zamanından itibaren, bu konuda her türlü tanıtımı, bildirimini ve bilgiyi aktarmak için çalışmalarda bulunduk ve hâlâ bulunuyoruz. Bizim dışımızda da bunu yapan çok kuruluş ve insan var. İnşallah sizin bizden beklentilerinize karşılık vermeye gayret edeceğiz. Bunu bilin. Biz, sizinle ilgili her türlü fedakârlığı yapan bir milletiz, bir topluluğuz.

Uyanış: İsa Yusuf Alptekin Bey'in Türkiye'de, davasında onunla beraber olanlar hakkında ne söylersiniz? Bu konuda bilginiz var mı? İsa Yusuf Alptekin Bey'in Türkiye'deki mücadelesi hakkında bilgi verebilir misiniz? Bu bizim için çok önemli. Bizim tarihimizde, özellikle teşkilatımızda ve grubumuzda onun önemli bir yeri var.

Alavudun: Tabii, İsa Yusuf Alptekin bizim liderimiz. Biz, memleketten de duyardık. Yani, dışarıda, Türkiye'de bizim özgürlüğümüz için mücadele veren bir liderimiz var: İsa Yusuf Alptekin

Bey ve Mehmet Emin Buğra. Allah rahmet eylesin ikisine de. Memleketten bu isimleri duyardık. Sonra Mısır'a geldikten sonra özgür bir şekilde konuşmaya başladık. Memleketten tam olarak, açıkça söyleyemiyorduk. Türkiye'de İsa Yusuf Alptekin diye bir liderimiz olduğunu, Türk halkının ve bazı partilerin, bazı büyük insanların ona destek verdiğini ifade edemiyorduk. Ancak dışarı çıktıktan sonra gördük ki Allah razı olsun, o zamanlar İsa Yusuf Alptekin Bey'i destekleyen ve davasına sahip çıkan insanlar vardı. Sonra Türkiye'ye geldik, gördük. Allah razı olsun. İsa Yusuf Alptekin liderimiz bize bayrağı ve bu ülkenin geleceğini emanet etti. Biz de onun mirasçısı olarak bu davayı yürütüyoruz. İnşallah, bu dava ülkemiz bağımsız olana kadar devam edecek.

Doğu Türkistan Destek Bekliyor

Uyanış: İnşallah, sayın başkanı. Çok teşekkür ediyorum. Bize çok önemli ve değerli bilgiler verdiniz. Bizi aydınlattınız. Biz, Uyanış dergisi olarak her zaman sizinle ilgili yayınları ve haberleri vermeye hazırız. Buraya kadar konuştuklarımıza ilave olarak söylemek istediğiniz bir şey varsa onları da dinlemek isterim.

Alavudun: Allah razı olsun. Davamızı duyurmak için bizi

destekleyen Türk kardeşlerimize çok teşekkür ediyoruz. Duyurduğumuz için çok memnun olduk. Allah razı olsun. İnşallah bundan sonra her zaman hazırız. Kardeşlerimize söyleyeceğim; bize maddi ve manevi destek olunlar. Doğu Türkistan, İslam dünyasının doğudaki kalesidir. Bu kale düştüğünde İslam dünyası tehlikeye düşer. Çin'in barışçıl görünene politikasına kanmamak lazım. Şimdi barışçıl bir politika izliyor gibi görünüyor ama Çin, tüm dünyayı işgal edeceğini söylüyor. Bu bizim için çok tehlikeli bir durum. Doğu Türkistan'ı İslam dünyası olarak daha çok desteklememiz lazım. Türk dünyası ve Orta Asya'daki kardeşlerimiz de daha çok desteklemeli. Çünkü Doğu Türkistan'daki kale düştüğünde, Çin yayılmacı politikasına daha hızlı şekilde başlayacak. Bu nedenle, Çin'in bu politikalarına engel olunmalı. Bizi yok etmeye çalışıyorlar. Türk ve İslam dünyasındaki kardeşlerimiz bize daha fazla destek verirse daha güçlü olacağız. İnşallah, Çin'in yayılmacı politikalarını durdurabiliriz. Biz de kendi özgürlüğümüze kavuşuruz, inşallah. Yakın zamanda Türkiye'de sizi ziyarete geleceğiz.

Uyanış: İnşallah, o günlerin çok yakında gerçekleşeceğine inanıyorum. Çok teşekkür ediyorum, sağ olun. Gönülümüz sizinle, her şeyimiz sizinle beraber.

HZ. MUHAMMED'E (SAV)

SEVGİ VE BAĞLILIGIN ÖLÇÜSÜ

Ali RIZA

yandan, onu sıradan bir insan olarak görmek, örnek alınmasını gereksiz sayma gibi bir yanlış sürükler.

Her şeyden önce, Yüce Allah'ın Hz. Muhammed'e verdiği **tebliğ** (Kur'an'ı aldığı gibi aktarma) ve **tebyin** (Kur'an'ı açıklama) görevleri ona duyulan sevgi, itaat ve bağlılığı zorunlu kılmaktadır. Bu bağlılık, Allah rızası için ve O'nun emri doğrultusunda olmalıdır. Bu bağlamda, Hz. Muhammed'e bağlılığın ölçüsü ve sınırıyla ilgili naslar; inanç, sevgi ve ittiba (ona uyma) olmak üzere üç ana başlık altında ele alınabilir.

A. İnanç Açısından Hz. Muhammed'e Bağlılığın Ölçüsü

Kur'an, Hz. Muhammed'i bize; alemlere rahmet olarak (Enbiya, 21/107.), bütün insanlığa gönderilmiş en üstün ahlaka sahip, (Kalem, 68/4.), müminlere öz canlarından daha yakın (Ahzab, 33/6.), ümmetine son derece düşkün (Tevbe, 9/128.), (Kehf, 18/6.), (Şuara, 26/3.), müjdeci, (Ahzab, 33/45.46.), keyfine göre konuşmayan (Necm, 53/3-4.), beşer (İsra, 17/93.), (Kehf, 18/110.), (Fussilet, 41/6.), görev ve yetkileri sınırlı (Enfal, 6/50.), (Yunus, 10/49.), diğer insanlar gibi Allah'ın emir ve nehiyelerine karşı itaatle mükellef (Araf, 7/6.) görevini adaletle, tam ve eksiksiz bir şekilde, hiçbir karşılık almadan yerine getiren, (Enbiya, 21/109.), (Yusuf, 12/104.), (Fur-

kan, 25/57.), (Sebe(34/47.), (Şura, 42/23.) Allah'ın bir elçisi (Al-i İmran, 3/144.) olarak tanıtmaktadır.

Hz. Muhammed, hayatı boyunca putperestliğe ve şirke karşı mücadele etmiş, her defasında kendisinin bir "kul" olduğunu belirtmiştir. Vefatından sonra kabrinin bir tapınak haline getirilmemesi için Yüce Allah'a dua etmiş ve müminlere bu konuda emirler vermiştir. Hz. Muhammed de bizler gibi bir insandır. Kur'an'ın deyişiyle "**Allah'ın kulu ve elçisidir.**" (Al-i İmran, 3/144.), (Kehf 18/110.), (Feth, 48/29.) Peygamberlerin kabirlerini tapınak haline getiren Yahudi ve Hıristiyanlara Allah'ın lanet ettiğini belirtmiştir. Nitekim Hıristiyanlar peygamberlerine ilah derecesinde tâzim göstererek onu mâbud kabul etmişlerdi. (Maide, 5/73-75.)

Halbuki bütün insanlık sadece Allah'a ibadet etmekle emrolunmuştu (Beyyine, 98/5.). Yalnız Allah'a tapınmayı, yalnız O'na kulluk etmeyi emreden bu din (Fatıha, 1/5.) O'na eş koşmayı şiddetle yasaklamıştır ve bunu şirk olarak nitelendirmiştir. (Nisa, 4/36.)

Peygamberler dahil hiçbir beşere tapınmak ve ibadet etmek caiz ve meşru değildir. Aynı şekilde itaat göstergelerinden biri olan secde Allah'tan başkası için caiz ve meşru kabul edilmemiştir. Buna binaen dualarda da bir şey istenirken peygamberlerin şahsından değil bizzat Allah'tandilenmelidir. (Ahkaf, 46/5.), (Mümin, 40/ 60.)

Hz. Muhammed'i sevmek ve ona bağlı olmak, İslam inancının bir gereğidir. Bu inancın temeli ise tevhitir. Hz. Muhammed'e yönelik sergilenecek her türlü sevgi ve bağlılık ifadeleri bu ilke ile sınırlıdır.

Hz. Muhammed beşer üstü bir varlık olmadığı gibi sıradan bir insan da değildir. Ona duyulan sevgi ve bağlılığın sınırlarını belirlemede bu iki temel nokta önemlidir. Ancak asıl belirleyici olan, şüphesiz Kur'an-ı Kerim'dir. Hz. Muhammed'in konumunu doğru anlamak, Allah'ın ona verdiği görevleri doğru kavramakla mümkündür. Onun yerini yanlış değerlendirmek hem inanç açısından hem de yaşam biçimi bakımından çeşitli sapmalara yol açabilir.

Hz. Muhammed'i beşer üstü bir varlık olarak görmek, onu örnek almayı imkânsız hale getirir. Öte

Yüce Allah, insanlara, peygamberlerin beşer olduklarını, melek olmadıklarını diğer insanlardan en önemli farkın, “**peygamberlerin vahiy almaları**” (Kehf, 18/110.) olduğunu ısrarla belirtir. Hz. Muhammed’in vefatı neticesinde dehşete kapılan Hz. Ömer’in o an, “**Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geri dönecek misiniz?**” (Al-i İmran, 3/144.) ayetini hatırlayamayıp; “Allah’ın Resülü ölmedi. Münafikların kollarını ve bacaklarını kırıncaya kadar da ölmeyecektir!” şeklinde haykırdığı rivayet edilir. Bunu duyan Hz. Ebu Bekir minbere çıkarak, “Kim Allah’a ibadet ediyorsa muhakkak ki Allah Hayy’dır; O ölmez. Ama kim Muhammed’e tapıyor, ona ibadet ediyor idiyse, bilsin ki o, ölmüştür”, dedi ve arkasından da “**Muhammed ancak bir resuldür...**” ayetini okudu.

Hz. Muhammed’e duyulan sevgi, bağlılık ve itaat, tevhit inancını zedelememelidir. **Peygamberleri birer elçi olarak görülmeli, onlara bu elçi sıfatlarıyla itaat edilmelidir.** Bu nedenle, peygamberlere insanüstü sıfatlar yakıştırmak hem doğru değildir hem de tevhit inancına aykırıdır. Peygamberlerin ilahlıkta hiçbir payı olmadığı bir gerçektir. Zaten hiçbir peygamber böyle bir iddiada bulunmamış, aksine sadece insan olduklarını ve Allah’tan aldıkları mesajı iletmekle görevli olduklarını açıkça belirtmişlerdir. İlk peygamber Hz. Âdem’den son peygamber Hz. Muhammed’e kadar tüm peygamberlerin yaptığı da bundan ibarettir. Bu yüzden, peygambere duyulan sevgi ve bağlılık, tevhit inancına uygun olmalıdır.

B. Sevgi Açısından Hz. Muhammed’e Bağlılığın Ölçüsü

Hz. Muhammed’e sevgiyle bağlı olmak, İslam’ın temel unsurlarından biridir. Bu sevginin ölçüsü ise Kur’an ve sünnet çerçevesinde belirlenmiştir. Gerçek sevgi, sadece sözde değil, fiiliyatta da kendini gösterir. Allah, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurur: “**De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.**” (Al-i İmran, 3/31.) Bu ayete göre, Hz. Muhammed’e olan sevginin göstergesi, onun sünnetine uymak ve hayatımızı ona göre şekillendirmektir.

Hristiyanlar Hz. İsa’yı Allah için değil bizzat kendi zati ve şahsiyeti için sevdiklerinden gerçek manada Yüce Allah’ı ve Hz. İsa’nın Allah tarafından olan tebligatın tanımamışlardı. Yahudiler de Hz. Musa’nın risalet sıfatından ziyade şahsiyetine ısrar etmiş ilahlık isnat etmişlerdi. Böylece sevgide ifrata düşerek peygambere olan sevginin, itaatin ve bağlılığın mahiyetinden uzaklaşmışlardı.

Hz. Muhammed, Hz. İsa ve diğer peygamberlere atfedilen ilahlık sıfatını ve çığırından çıkarılan tazim ve övmeleri reddeder, onların yüceltilmesinin aşırılığa kaçmasını sapkınlık olarak görürdü. Kendisi ise sadece vahiy ile diğer insanlardan ayrıldığını ve bir beşer olduğunu sık sık ifade etmiştir. “**Ben de ancak sizin gibi bir insanım.**” (Fussilet, 41/6.) ayeti de Hz. Muhammed’e ilahlık isnat edilmesini önleme gayretinden başka bir şey değildir.

Hz. Muhammed, peygamberlerinin mezarlarını mescit edinen Yahudi ve Hristiyanlara Allah’ın lanet ettiğini bildirmiştir. (Tirmizi, Salat, 121.) Böylece, peygamber sevgisinde ölçülü olunması ve tev-

hit ilkesinin korunması gerektiğine dikkat çekmiştir. Aşırı tazimin, önceki ümmetlerde olduğu gibi kendi ümmetini de putperestliğe sürükleyebileceğinden endişe etmiştir. Bu sebeple, ‘Onlar, içlerinde iyi bir kimse bulunduğu ve o vefat ettiğinde, kabri üzerine bir mescit inşa eder ve içinde onun suretlerini tasvir ederler. İşte onlar, kıyamet gününde Allah katında insanların en şerlileridir.’ buyurmuştur.” (Buhârî, Salât, 48.)

C. Prensiplerine Uyuma Açısından Hz. Muhammed’e Bağlılığın Ölçüsü

Sünnet, Hz. Muhammed’e izafe edilen söz, fiil veya takrir olduğuna göre; her söz, fiil ve takrire uymak gerekli midir?

Hz. Muhammed’in kavli sünneti, eğer ahkâm (hüküm koyma) ve teşrî (dini hüküm belirleme) maksadıyla söylenmişse bir delil teşkil eder. Ancak teşrî ile ilgisi bulunmayan ve vahye dayanmayan, yalnızca dünyevî bir amaçla söylenmiş sözler ahkâm açısından delil oluşturmaz. Dolayısıyla böyle bir niteliğe sahip sözlere uyma mecburiyeti yoktur.

Sünnete uymak Hz. Muhammed'dengelen her şeyi hiçbir ayrıma tabi tutmadan ve bağlayıcılık açısından hepsini aynı düzeyde görerek harfi harfine taklit etmek demek değildir. Çünkü özellikle günümüzde birçok Müslüman bağlayıcılık açısından farklılık arz eden sünneti hiçbir ayırım yapmadan Hz. Muhammed neyi nasıl yapmışsa onu aynen taklit etmenin sünnet olduğuna inanmaktadır. **Kur'an'da ve hadislerde Allah ve Resul'üne itaat konusu tâbi olma, emri yerine getirme, örnek alma, yoluna uyma ve rehber edinme kavramları çerçevesinde işlenir.** Bu kavramların ortak özelliği, taklide dayalı, şuursuz bir itaati değil; bilinçli ve gönüllü bir itaati ifade etmeleridir. Hz. Muhammed'in bağlayıcı olan davranışlarını diğerlerinden ayırt etmek gerekir. Ashab, Hz. Muhammed'e bir **beşer ve resul (elçi)** ayırımını yapıyor ve ona göre davranabiliyordu. Resul'e mutlak olarak itaat ediyorlardı. Bazen de onun verdiği kararlar karşısında kendi görüşlerini beyan etmekten çekinmemişlerdir. Çünkü sahabe **kul Muhammed ile Resul Muhammed** ayırımını yapabiliyordu. Onlara böyle davranmayı öğreten, müsaade eden bizzat Hz. Muhammed'di. Ashab bu ayırımını şu şekilde yapardı. Hz. Muhammed bir söz söylediğinde Ey Allah'ın Resulü **'Bu Allah'tan gelen midir?'** diye sorarlardı. Eğer 'Evet, bu Allah'tan gelendir' cevabı gelirse mutlak olarak itaat ederlerdi. Ama eğer **'Hayır, bu Allah'tan gelen değildir'** cevabı gelirse gerektiğinde kendi görüşlerini beyan ederlerdi. Çünkü söylenen söz vahye dayalı (ayet) değildi. Bu şekilde davranırken de nihai kararın mutlaka Resulullah'a ait olduğu ve ona itaat etmeleri gerektiği bilinçli hareket etmişlerdir.¹

Fıkıh usulcileri Hz. Muhammed'in fiilleri aşağıdaki kısımlara ayrılmaktadır:²

A. Bağlayıcı olmayanlar:

Hz. Muhammed'in bir insan olarak yaptığı davranışları. Hz. Muhammed'in, yemek, içmek, oturup kalkmak, ticaret, ziraat ve savaş stratejileri gibi, dini bir amaç gütmeksizin insan olarak yaptığı davranışlar. Bu davranışlar dini bir hüküm koyma (teşri) amacı taşımaz. Çünkü bu tür konular onun peygamberlik görevinin bir parçası değil, kişisel bilgi ve tecrübelerinin bir sonucudur. Hz. Muhammed'in kendisi de bu davranışlarını bağlayıcı olarak kabul etmiyor ve insanları bunlara uymakla mükellef tutmuyordu. Örneğin; Hz. Muhammed Medinelilerin hurmaları aşıladıklarını görünce onları aşılamalarını tavsiye etti. O'nun görüşüne uydular ve aşılamayı bıraktılar. O yıl meyve telef oldu. Hz. Peygamber bunu öğrenince "Şüphesiz ben de bir beşerim. Size dininizden bir şey emredersem onu hemen atınız, kendi reyimden bir şey emredersem, şüphesiz ben de bir beşerim (yanılabirim)" buyurdu (Müslim, Fedail, 40.)

Hz. Muhammed, Uhud savaşında düşmanı Medine'nin dışında değil içinde karşılamak istemişti. Bu amaçla şehrin içinde savunma durumu alınacak ve şayet düşman şehre girerse erkekler sokak başlarında kadınlar ise damların üstünde savaşıyorlardı. Ashabın çoğunluğu Hz. Muhammed'in bu görüşüne karşı çıkarak düşmanın Medine dışında karşılanmasını istemiş ve neticede düşman şehrin dışında karşılanmıştır. Aslında böyle konular için Hz. Muhammed'in sünnetini delil olarak göstermek doğru değildir. Çünkü onun asıl görevi ziraatçılık olmadığı gibi, teknik alanlarda bir bilim insanı da değildi.

B. Bağlayıcı olanlar:

Hz. Muhammed'in teşrii (yasa koyucu) nitelikteki fiilleri. Hz. Muhammed'in "Ben namazı nasıl kıılıyorsam siz de öyle kılın.", "Haccın nasıl yapılacağını benden öğrenin." gibi sözleri bu gruba girer. Zira Hz. Muhammed burada tebliğ ve beyan tasarrufunda bir tebliğci durumundadır. Allaha tarafından kendisine bildirilen vahiyleri beyan etmektedir.

Sonuç olarak şunu ifade etmek gerekir. Allah, Hz. Muhammed'i yüce bir ahlak ile donatıp, âlemlere rahmet olarak göndermiş ve **'Allah'ın Resulünde sizin için güzel bir örnek vardır.'** buyurarak insanların onun ahlakıyla ahlaklanmalarını istemiş, resul yönüne itaati Allah'a itaat saymıştır. Kur'an-ı Kerim'in pratik değeri ancak sünneti dikkate almakla anlaşılabilir. Namazın nasıl kılınacağı, orucun nasıl tutulacağı, haccın nasıl yapılacağı ve kurbanın nasıl kesileceği sünnet bilinmeden anlaşılabilir. Bütün ibadetlerin, ahlaki davranışların ve insanlar arası ilişkilerin bilinmesi sünnetin iyi kavranmasına bağlıdır.

¹ Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Hadislerle İslam, cilt 1 s. 521.

² Kur'an-Sünnet Bütünlüğü, Prof. Dr. Sadrettin Gümüş, M.Ü. İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi.

ADALET MERHAMET

Atakan DAŞDAN

Yürekte sevgi yoğuran,
Adalet, merhamet güzel...
Haksızlıktan hak doğuran,
Adalet, merhamet güzel...

Zengin fakir ayırmayan,
Akrabayı kayırmayan
Canı incitip kırmayan
Adalet, merhamet güzel...

Ezdirmeden hiçbir kulu,
Düşünmeden sağı solu,
Doğru eden eğri yolu,
Adalet, merhamet güzel...

Güçsüzlüğe güçlü destek,
Gözlerdeki yaş silmek,
Gönüllerde açan çiçek,
Adalet, merhamet güzel...

Merhamet olan her yerde,
Eşit darılmak her ferde,
Derman olur binbir derde,
Adalet, merhamet güzel...

“Adalet mülkün temeli”
Yardıma uzanır eli,
Fakirin huzur emeli,
Adalet, merhamet güzel...

93 HARBİ

OSMANLI-RUS SAVAŞI ÜZERİNE (1877-1878)

Abdurrahman ZEYNAL

1853 Kırım Savaşı sonrasında Osmanlı devlet yönetimi, toplum yapısı önceleri Tanzimat[1] sonra Islahat fermanlarıyla hukuksal değişim ve dönüşüme uğradı[2]. Hukuki, kültürel, iktisadi gelişmeler olurken Fransız İhtilali sonucu gelişen, Rusya Panslavizm politikalarını geliştirerek Ortodoks halklar üzerinden operasyonlar yapıyor, Avusturya Macaristan İmparatorluğu kendine yakın halkları kışkırtmaya devam ediyordu. Din, milliyet ve milliyetçilik fikirleri Balkanlarda toplumsal kırılmalara sebep oldu. Bu gelişmeler sonucu zor günler, zor aylar, zor yıllar yaşandı. Balkanlar cadı kazanı gibi kaynıyor, Karadağ, Sırbistan, Bulgaristan, Romanya, Yunanistan bağımsızlıklarını elde etmek veya Osmanlıdan toprak koparmak için her kötülüğü yapıyorlardı.

1854 yılından itibaren alınan borçlar vaktinde ödenmediği, katlanarak büyüdüğü için 1875'lerde devletin iflas etmesine sebep oldu[3]. Bu dönemde en büyük kazancımız Karadeniz'de güçlü bir donanma buldurmaktı. Çünkü Ruslar Karadeniz'de donanma bulduramayacaklardı.

Dönemin karmaşası içinde 4 Haziran 1876 tarihinde Sultan Aziz'in ölümü, yerine geçen IV. Murad'ın kısa sürede tahtan uzaklaştırılması 31 Ağustos 1876 tarihinde Sultan II. Abdülhamid'in tahta geçmesiyle durulur gibi oldu.

II. Abdülhamid ciddi problemlerle karşı karşıyaydı. Tecrübesi az, devlete hâkim güçlerin etkilerinin çok olması sonucu 23 Aralık 1876 tarihinde I. Meşrutiyet ilan edildi. Meşrutiyetin ilan edildiği saatlerde Tersane Konferansı toplanmış Osmanlı devletinden Karadağ, Sırbistan gibi bölgelerde birtakım isteklerde bulunuyordu. 20 Ocak 1877 tarihinde Tersane konferansı olumsuz neticelendi. Ufukta Türk- Rus Savaşı belirdi[4].

Nüfus Durumu:

Osmanlı devletinin 1877 yılında nüfusu dış etkenler nedeniyle isyan ederek bağımsızlığını sağlamaya çalışan bölgeler dâhil 40 milyona yakında. İsyancılar, askerlikten muaf çıkarıldığında 10-12 milyon nüfus ortaya çıkıyordu ki askeri kaynağı kadardı.[5]

1826 yılından sonra çıkarılan ve değişime uğrayan askerlik kanu-

nuna göre Hıristiyanlar yılda 37 kuruş vererek askerlikten muaftı. Tedbirsizlik ve kararsız oluşumuz yüzünden Hıristiyan tebaamız şöyle dursun, devletimiz, Türk, Arnavut, Kürt, Arap gibi Müslüman kavimlerden olduğu halde vatanın savunulması ve İslamiyet'in muhafazası, şurada 12 milyon Türkçe konuşan ahalimizin himmetli omuzlarına yüklendi. İstanbul, Girit, Arabistan, Kürdistan, Bosna-Hersek askerlikten muaf olanlardı. Geriye kalan Türkler askerlikle yükümlüydü.[6]

Rus nüfusu 97 milyon civarında olup askerlik çağına gelen tüm vatandaşları askerlik yapmakla mükellefti. Dolayısıyla Rus askeri kaynakları Osmanlıya göre yaklaşık 9 kat fazlaydı.[7]

Askeri Durum:

1869 yılında yapılan düzenlemeyle ordu; Nizamiye, Redif ve Müstahfız olmak üzere üç kısma ayrılmıştı. Askerlik süresi 20 yıldır. Bunun 6 yılı Nizamiye, 6 yılı Redif ve son 8 yılı Müstahfızlıkta geçecekti. Ordunun eğitim durumu ise ciddi sorunlar taşıyordu. Taburları sevk ve idare edecek yetenek ve

nitelikte küçük rütbeli subay sayısı oldukça azdı. 20.000 subay kadrosuna karşılık Harp okulundan mezun piyade ve süvari subayların sayısı 1.600 idi. Bu mevcut diğer sınıflarla birlikte 2.000 civarında olup ordunun diğer subayları alaylıydı[8]. Bunların büyük bir kısmı okuma yazma bilmiyordu. Kurmay subay sayısı 132 idi. Yüksek rütbeli tugay ve tümen komutanlığına yükselmiş, hatta Mareşal rütbesindeki paşalardan okuma yazması olmayanların bulunması ciddi problemler oluştuyordu.[9]

Düşük eğitilmiş subaylardan oluşması karargâhlarda ciddi sorunlar çıkarıyor, askerlerin sevk ve idaresinde, haritaların değerlendirilmesinde, harekât emirlerinin ve raporların yazılması ve okunmasında problemler oluyordu.[10]

Savaşta lazım olacak haritalarımız bile yoktu. Olan da Alman Kiper'tin coğrafya haritasından büyütülerek elde edilmişti. Ardahan, Bayezid, Karakilise ile ilgili henüz tamamlanmamış haritaların ortaya çıkardığı sıkıntılar yaşanıyordu. Bölgedeki fiziki şekiller, engeller, akarsular, bataklıklar ve mesafeler hakkındaki bilgiler yetersizdi.[11]

Rus ordusuna gelince; büyük oranda subaylar Rus Askeri akademilerinden, harp okullarından, askeri ve sivil liselerden mezun olanlardan sınavla alınanlardan teşkil edilmişti. Ayrıca teskere bırakanlardan seçilen astsubaylar görev yapıyordu.

Harp okullarından yetişmiş olanlar teorik ve pratik bilgiye sahiptiler. Diğer kaynaklardan gelenler zamanla savaş meydanlarında tecrübe kazanmış subaylardı. Rus ordusunda subayların %40'ı harp okullarından mezundu. Ordu kadrosunda bulunan 25.000 subaydan 10.000'i Harp Okulunu bitirmiş, geri kalanı yukarıda belirtilen şe-

kilde sınavlara girerek başarılı olanlardan subay yapılmıştı. Ruslar, bu eksikliği gidermek ve subayların bilgilerini yükseltmek amacıyla uygulamalı kurslar açmanın yanı sıra alay seviyesinde tüm birliklerinde kitaplık kurmuştu.

Birlik komutanlarının çoğu askeri akademilerden yetişmiş yetenekli kurmay subaylardı. Bunun sonucu birliklerin taktik sevk ve idaresi genelde başarılıydı.[12]

Cepheye sevk edilecek silah, cephane, gıda ve giyecekler için yeterli sayıda Deve, Katır, kağrı arabası, mekkâre yoktu. Bu nedenle nakliye işleri doğru dürüst işlemiyordu.[13]

Ruslar savaş başlamadan Kars, Ardahan ve civar köy ve kasabalardan zahireleri satın alıp depoladıkları halde Samih Paşa tarafından önlemeye yönelik tedbirler alınmadığından gıda konusunda Ruslar rahat ederken Türk ordusu ve yöre halkı ciddi sıkıntılara düşmüştü.[14]

Savaş demek ölü, yaralı ve cephane, silah demektir. Bir ordunun her zaman olmazsa olmazı sağlık personelidir. Bu doktor, hemşire ve ilaçla ilgilidir. 93 Harbinde ne yazık ki Osmanlı Ordusu bu üç sınıftan ciddi anlamda mahrumdu. Sağlık için Tibbiyeden yetişen doktorlar ile yardımcı personel yeterli değildi. Cephe hatlarında sağlık personelinin azlığı ciddi problemlere sebep oldu. Hafif kanamalardan bile askerler şehit oldu. Tuna ve Kafkas Cephesinde hastalıklarla, yaralanmalara zamanında müdahale edilemedi.

Doktor azlığını giderebilmek için Osmanlı Devleti Batı basımına ilan vererek dolgun ücretle doktor ithal etmek mecburiyetinde kaldı. Gelen doktorlardan biride Avusturyalı Charles S. Ryan idi. Dok-

tor Ryan ve arkadaşları gerek Tuna cephesinde gerek Kafkas cephesinde ölümüne çalıştı. Gelen doktorların bir bölümü Kafkas cephesinde Tifo ve Tifüsten öldüler.

Doktor Ryan anılarında hastahanelerin feci durumunu, ilaçsızlığın korkunç boyutlara ulaştığını hatıralarında paylaşmaktadır. Erzurum'da yapılmış Yeni Han'ın nasıl hastahaneye çevrildiğini, salonun iki ucuna kurulan soba ile nasıl ısıtıldığını, yaralı ve hataların feriyat ve figanlarını uzun uzun anlatmaktadır. İngiliz doktorlardan Doktor Bond Moore, Doktor Mackeller, Doktor George Stokerin durumları anlatılmakta benzer yaşanmışlıkları Mehmet Arif Beyin hatıralarında da görmekteyiz.[15]

GÖÇ GÖÇ

Savaşın en ağır sıkıntılarını Balkanlarda ve Kafkaslarda yaşayan Müslüman Türkler çekti. Bir tarafta hınçlarını almak isteyen Sırp, Bulgarlar ve azınlıklar... Diğer tarafta etnik temizlik yapmak isteyen çeteler ve Rusların insanımıza acımasızca davranışları. [16]

Balkanlardan gelen muhacirler Edirne'den İstanbul'a kadar yerleşim yerlerine sığınırken, Doğu Anadolu'da Kars yaylalarından, Pasin Ovasında, Erzurum'dan göç eden insanlar kış şartlarında ölümüne bir yolculuğa çıktılar.

Muhacirler açlık, susuzluk, yanında bitle, pireyle, bulaşıcı hastalıklarla ölüme adım adım yaklaşırken Sivas, Kayseri, Kırşehir, Nevşehir, Çorum, Amasya hatta Ankara'ya kadar insanlar göç ettiler. [17]

Rusya 24 Nisan 1877 yılında Osmanlı Devleti'ne savaş açtı. Ruslar 22 Haziran 1877 yılında Tuna'yı geçerek saldırıya geçtiler. Hâlbuki Rusların Tuna'yı geçmemesi gerekiyordu. Bu durum Ruslara moral verirken Osmanlı ordusunda endişe yarattı. Rusların ilerlemesi karşısında Abdi Paşa azledilerek yerine Müşir Mehmet Ali Paşa getirildi. Türk Ordusunda Mehmet Ali Paşa'nın başarılı olmaması için çalışan paşalar vardı.[18]

Savaş geniş bir cephede devam ederken Plevne bir anda savaşın merkezine dönüştü. Gazi Osman Paşa Plevne'yi güçlendirerek Rusların önüne set çıkardı. 20 Temmuz 1877 tarihinde birinci, 30 Temmuz 1877'de ikinci ve 11 Eylül 1877 tarihinde üçüncü Plevne zaferi kazanıldı. Dünyanın basın, yayın elemanları bölgede kamp kurup gelişmeleri günü gününe dünyaya servis ettiler.

Ruslar verdikleri büyük kayıplara karşı yeni takviyelerle Romanya'nın askeri desteğiyle dördüncü kez Plevne üzerine yürüdüler. Ne yazık ki bu sefer 10 Aralık 1877 tarihinde Plevne kahramanca bir direnişten sonra düştü. Gazi Osman Paşa ve askerlerimiz esir edildi. Artık Rusların önünde engel kalmamış Edirne üzerine yürümüşlerdi.

Osmanlı komutanları arasındaki anlaşamamazlık ciddi boyutlara varmış, Müşir Rauf Paşa ile Şıpka Müdafî Süleyman Paşa arasındaki çekememezlik su yüzüne çıkmıştı. Böyle bir ordunun savaş kazanması elbette mümkün değildi.

Kafkas Cephesi Van, Doğu Bayezid, Kars, Ardahan ve Batum'a kadar uzanan yüzlerce kilometrelik cephe hattıydı. Ruslar kendi sınırlarına asker, cephane, gıda yığıldıkça Osmanlı devleti karşı tedbirleri almayı sürdürüyordu. Silah, cephane, asker sevkiyatı devam

ederken ulaşım zorluğu, konaklama güçlüğü ve acemi birliklerin eğitimi işleri zora sokuyordu[19].

Ordu Komutanı Gazi Ahmet Muhtar Paşa bölgeye gelmiş gerekli emirleri vermeye başladığında 23 Nisan 1877'de Rus ordusu sınırı aniden geçerek cephe boylarındaki askerleri esir almış, silah, cephane ve gıda maddelerine el koymuştu. Bir gün sonra 24 Nisan 1877'de Ruslar resmen savaş ilan etmişti.

Rusların ani hareketi önlenememiş Ardahan düşmüş, Erzurum'a doğru hareket başlamış, Kars'ın kuşatılması gündeme gelmiş, Bayezid üzerinden Karakiliseye doğru yürüyüş başlatmışlardı. Savaş başladığında Osmanlı ordusunun 90.000 askeri, 97 sahra topuna karşılık Rusların 125.000 askeri 189 topu vardı. Cephelerde Gazi Ahmet Muhtar Paşa, Kurt İsmail Paşa, Müşir Derviş Paşa, Mehmet Fevzi Paşa, Musa Paşa, Ferik Hüseyin Paşa bulunuyordu. [20].

Rus ordusu önce Ardahan'ı ele geçirdi. Hızla Erzurum'a doğru ilerleyerek Zivin bölgesine kadar 250 kilometrelik yolu alarak geldi. 25 Haziran 1877'de Ahmet Muhtar Paşa Zivinde Rus ordusunu yenerek geri çekilmeye zorladı. 25 Ağustos 1877'de Gediklerde Gazi Ahmet Muhtar Paşa bir kez daha Rus ordusunu yenerek büyük bir başarı elde etti. 4 Ekim'de Ruslar Yahniler meydan muharebesini kaybettiler. Bu savaşta Rusların 75 bin askerine karşılık Osmanlı ordusunun 34 bin kişilik bir ordusu vardı.

Ruslar bu arada yeni takviyelerle, yeni asker, cephane ve diğer malzemelerle ordularını güçlendirirken Osmanlı Ordusu yeni kuvvetleri savaş meydanına getiremedi. Bu durum Rusların lehine gelişti. 15 Ekimde Alacadağ savaşını Ruslar kazandı[21].

Gazi Ahmet Muhtar Paşa ve diğer komutanlarla zayıflayan ordusunu dağılmaktan kurtararak gerçekten büyük bir başarıyla 4 Kasım'da Erzurum'a getirdi. Deve Boynuna yerleşen ordu burada yeni bir savaş vererek ciddi kayıplara uğradı ve Aziziye Tabyalarına çekildi.[22]

Osmanlı ordusu Deveboynu savaşında 3.000'den fazla şehit verdi. Pek çok top ve silah Rusların eline geçti [23]. Savaş esnasında sivil ahali ellerindeki imkânlarla askerin yardımına koşması ve Ruslara karşı direnç göstermesi Mehmet Arif Beyin ifadesiyle "milli hamiyet ve şecaatlerinin ispat edilmesiydi."

Ruslar Sivişli önlerine gelmiş Gazi Ahmet Muhtar Paşadan şehri teslim etmesini istemişlerdi. Gazi Ahmet Muhtar Paşa ve komuta heyeti, Erzurum'un önde gelen insanları şehri Ruslara asla teslim etmeyeceklerini ifade etmeleri üzerine Ruslar Ermenilerin yardımıyla 8 Kasım'ı 9 Kasım'a bağlayan gece Aziziye tabyalarına ani bir baskın yaparak gece karanlığında 2 ve 3 Numaralı Aziziye Tabyalarında uykudaki askerlerin bir bölümünü şehit ettiler, kalanını esir aldılar. Savaş, 1 Numaralı Aziziye tabyasının direnmesi üzerine diğer tabyalar da savunmaya başladı, karşı taarruz için gerekli intikal ve hazırlıklar başlatıldı[24]. Şehre haber gönderildi.

İşgali ilk öğrenen Ayaz Paşa Cami Müezzini Abdullah Efendi Sabah ezanını okuyarak şehri tabyalara koşturdu. Erzurum'da genç, ihtiyar, kadın, kız yüzlerce insan tabyalara koşarak ordusuyla birlikte, iki koldan ihtiyat birlikleri, iki koldan da Erzurum halkı taarruz etti. Rus ordusuyla gırtlak gırtlığa savaşa girdiler[25].

Öğleye doğru Ruslar çok sayıda ölü vererek geri çekildiler. Tabyalar geri alınırken esir edilen askerler de Rusların elinden kurtarıldı. Böylece Tarihe Aziziye Destanı olarak geçecek olan savaş kazanılmış Ruslar püskürtülmüştü.[26]

Batı cephesinde Ruslar Edirne'yi almış İstanbul'a yürürken doğuda Ruslar Erzurum önlerinde durdurulmuştu. 31 Ocak Edirne mütarekesinden sonra Ruslar Yeşilköy'e gelerek karargâh kurdular. 3 Mart 1878 de Ayastefenos Anlaşması imzalandı. Anlaşmada Rus kuklası Bulgaristan'dan sonra Makedonya, Batı Trakya hatta Kırklareli bu yeni devlete dâhil edilirken, Dobruca Romanya'ya, Niş Sırbistan'a bırakıldı. Karada büyüdü. Doğuda Batum, Kars, Ardahan Doğubayazıt Ruslara bırakılmış ağır şartla içeren savaş tazminatı kabul edilmişti. Bu ağır şartları yumuşatmak için Berlinde yapılan görüşmeler sonucu Trabzon, Erzurum, Doğubayazıt yolu güvence altına alınarak anlaşma imzalanmış oldu[27].

93 Harbinde Osmanlı Devleti tarihinin en ağır yenilgisini almış, büyük toprak kaybına uğramıştı. Savaşın kaybedilmesinde; **Osmanlı ordusundaki paşaların birbirlerine husumet beslemeleri, tayin ve terfide adaletsiz uygulamalar, komutanlardan bazılarının korkak olması, sivillerin rütbe verilerek subay yapılması bu mağlubiyette etkili oldu.** Savaş esnasında istihbarat yetersizlikleri, müdahalelerde geç kalınması ciddi sorunlar doğurdu.

Asıl önemli olan harp meclislerinin gereken zamanda, gerektiği şekilde düşmana darbe vuracak telgrafları ulaştıramaması etkili olan diğer bir unsurdu. Savaş boyunca otuz yedi bin telgrafın

çekilmiş olması bunun bir göstergesiydi. Ahmet Mitat Efendi yazdığı "Zübdetü'l Hakayık" adlı eseri bu telgraflarla doluydu.

Osmanlı Devleti Ruslara savaş tazminatı olarak milyonlarca lira ödemek zorunda kalırken Kars, Ardahan, Batum'u kaybetmiş, Romanya Dobruca'yı elde ederken Sırbistan, Karadağ ve Bulgaristan sınırlarını genişletme hakkı kazanırken İngilizler Kıbrıs'ı işgal ettiler.

Sonuç olarak Osmanlı devleti tarihinin en ağır mağlubiyetini tatmış, asker, silah, cephane, toprak ve sivil insan kaybı tarif edilemeyecek kadar fazla idi. Bu gerçeği Ayastefenos görüşmelerinde General Edward Totleben Ancak cümle ehl-i tüfeğin tasdik edeceği üzere siz iki sebepten dolayı mağlup oldunuz:

Birisi; kumandanların bir birine rekabet eden, bizim sizi mağlup etmeye çalıştığımızdan ziyade kendinizi mağlup etmeye çalışmanız.

İkincisi; kötü idare neticesidir. Ahaliniz gerçekten pek büyük himmet göstermişler. Balkan hattından bu tarafa geçtiğimizde muhtelif merkezler ve mevkiilerdeki depolarda ahali tarafından bağışlandığı bildirilen tenekelerle kavurmalar, koyun derisinden kürkler, dolaklar ve sâir levâzım yığılmış olduğu halde bulduk. Hâlbuki kış gelipte kar yağınca harp meydânında bulunan neferleriniz çıplaklıktan dolayı siperlerinden çıkamıyor. Çıkan olursa da belki hastalanıyordu" dedi.

- [1] Yerasimos, Stefanos, Azgelişmişlik Sürecinde Türkiye, İstanbul, 1974. s.485.
- [2] Yerasimos, Stefanos, Azgelişmişlik Sürecinde Türkiye, İstanbul, 1974. s. 495.
- [3] Yerasimos, age, 215-.222.
- [4] Öztuna, Yılmaz, Türkiye Tarihi, İstanbul, 1975. Cilt: 12. S95.
- [5] Ökse, Necati; "1877-1878 Osmanlı-Rus Harbi", Askeri Tarih Bülteni, Yıl: 6, Sayı 12, Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1981, S. 91.
- [6] TSK Tarihi, s. 39. Mehmed Arif, "Bazımıza Gelenler", Akçağ Yayınları, 2016 İstanbul, s. 177.
- [7] Ökse, s. 91.
- [8] Topdağ, Sabri, Aziziye-Mecidiye Tabyaları ve Tabyalarda Yazılan Destan, Erzurum, 2017. 50-53.
- [9] Türk Silahlı Kuvvetleri Tarihi, Osmanlı Devri, 1877-1878. Cilt II. Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1985. s. 43.
- [10] TSK Tarihi, s. 43.
- [11] Mehmet Arif, s. 38.
- [12] TSK Tarihi, s. 48-49.
- [13] Mehmet Arif, s.40.
- [14] Mehmet Arif, s. 41.
- [15] Ryan, S. Charles, Plevne'de Bir Avusturyalı, İş Bankası Yayınları, S. 219-237.
- [16] Yerasimos, Age, s.264-267
- [17] Süleyman Erkan, Kırım ve Kafkasya Göçleri(1878-1908), Trabzon 1996, s. 17-22.
- [18] Yılmaz Öztuna, Türkiye Tarihi, Hayat Yayınları, İstanbul, 1975, cilt: 12. S. 107.
- [19] Kocagüney, Tümgeneral, Erzurum Kalesi ve Savaşları, Erzurum, 2015.
- [20] Konukçu, Enver, Selçuklulardan Cumhuriyete ERZURUM, Ankara 1992, s. 529.
- [21] Konukçu, age, s. 547.
- [22] Öztuna, Yılmaz, age, s. 118.
- [23] Topdağ, Sabri, Aziziye-Mecidiye ve Tabyalarda Yazılan Destan, Erzurum, 2017. S. 60. M. Arif Bey, s. 598.
- [24] Konukçu, s. 553.
- [25] Tümgeneral Kocagüney, Vehbi, Osmanlı Rus Harbinde Aziziye Tabyası Savaşları, Erzurum, 2014. S.67-69.
- [26] Tümgeneral Kocagüney, Vehbi, Erzurum Kalesi Ve Savaşları, Erzurum, 2015. S. 83-93.
- [27] Yılmaz Öztuna, Türkiye Tarihi, İstanbul, 1975. Cilt: 12

ARMAGEDDONA DOĞRU

İsmail YILMAZ

Siyonist Yahudiliğin sinsi oyunları ile şekillenen, Tevrat ve İncil yorumlarıyla beslenen Evangelizm, Yahudiliğin en gizli dinidir. Musevilik, Hristiyanlık, Masonluk... gibi eski Yahudi dinleri de bu sapkın, şeytani oluşumun mezhapları konumundadır.

Evangelist inancına göre Tanrı Yehova'nın Yahudiler için dünyevi, Hristiyanlar için uhrevi olmak üzere iki ayrı planı vardır. Bu planda diğer dinlerdeki insanlara asla yer yoktur.

“... O gün Rab Yehova Abraham'a şöyle dedi: -- Nil'den Fırat'a, Basra'dan Akdeniz'e kadar bütün toprakları senin ırkına verdim.” (Tevrat, Tekvin, Bab 15, Ayet 18 - 21)

Tanrı Yehova'nın Yahudiler için temel planı onları Vaad edilmiş Topraklara (Fırat - Nil, Akdeniz - Basra Körfezi) yerleştirip Son Krallığı'nı kurdurmak, bu ırkı dünyaya egemen hale getirmektir. Evangelist Hristiyanlar da bu son Tanrı Krallığı'nın kurulmasına yardım edecek ve bunun karşılığında ahiret yurdu olan cennette huzurla yaşayacaklardır.

Evangelist - Siyonist dayanışması sonucu kurulacak olan bu Dünya Krallığı'nda Hristiyanlık ve Musevilik dışında bütün dinler susturulacak, tek Egemen Yahudi ırkının yönettiği İncil Tevrat eksenli bir dünya oluşacaktır. ABD'de çok sinsi oyunlarla şekillenen, dünya para baronlarının katılımıyla beslenen Siyonist Evangelistlerin temel amaçları şunlardır:

1) Yahudileri Ortadoğu coğrafyasına yerleştirmek... Bunun için Siyonizme karşı direnen II. Abdülhamid'i tahtan indirdiler. (31

Mart 1909) Ardından I. Dünya Savaşını çıkartarak Osmanlıyı yıktılar ve Ortadoğu coğrafyasını ele geçirdiler. II. Dünya Savaşını çıkartarak Hitler'in soykırım hikayesiyle dünya Yahudilerini Filistin'e taşıdılar. Ardından bir oldu bitti oyunuyla İsrail Terör Devletini kurdular. İTÖ... (1948)

2) Bölgeye gelen Yahudilerin yer yurt, tarla tokat edinmesi, rahat yaşayabilmesi için yerel halkı göçe zorlamak... ABD'yi ve Batı dünyasını ele geçirmiş bu şımarık yapı, bütün dünyanın gözleri önünde Türkiye'nin başına PKK, YPG ve FETÖ' yü musallat etti. Irak ve Suriye'yi çökertti. Milyonlarca insanı göçe zorladı. On binlercesini göç yollarında telef etti. Ürdün, Mısır, Libya ve Suudi Arabistan gibi devletleri ses çıkartamaz hale getirdi. Göç edenlerin mallarını ele geçirdi. Direnen Filistin halkına en korkunç silahlarla soykırım uyguladı ve hala daha dünyanın gözleri önünde bu katliama devam ediyor.

3) Vaad edilmiş topraklarda Büyük İsrail Devleti'ni kurmak...

Devlet kurulacak, ama bunun bekçiliğini, Yahudiler değil, kendilerine kul köle olmuş Hristiyanlar yapacaktır. Bunu da merhameti unutmuş - Çünkü Hz. İsa'ya gelen ilk emir merhamettir - Hristiyan dünyası efendisine aşık bir köle gibi çok iyi yapıyor.

4) Kudüs'ü Müslümanların elinden alıp İsrail'in başkenti yapmak...

ABD'nin kızıl suratlı eski evangelist lideri bunu büyük bir törenle imzaladı ve Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etti. Büyük elçiliğini de oraya taşıdı.

5) Tevrat'ta uyduruk bir hikaye olarak haber verilen ARMEGEDDON Savaşını çıkartarak İsa Mesih'in gökten inmesini sağlamak...

6) Tanrı'yı kıyamete zorlamak... Armegaddon (Son Savaş) Ortadoğu'da yaşanacağı için Siyonist -Evangelist birlikteliği kendi hırs ve İdeallerine uygun olarak şekillendi. Kurdukları sinsi oyunun her sahnesi adım adım dünyanın gözleri önünde oynanmaya başladı.

Bu oyunda bölge halkını Yahudileştirmek temel amaçtır. Kılık kıyafetiyle, yaşam biçimiyle, dünya bakışıyla kendilerine benzeyen bir toplum oluşturmakla işe başladılar. Dinsel hayattan uzakta tutmak için müslümanları kilise ve havra müziğinden devşirilmiş ilahilerle avutarak ikinci adımı attılar. Bu tür değişimlere direnenleri Tevrat ve Kabala öğretilerinde yer alan cemaat ve tarikatları, İslami motiflerle süsleyerek dinsel açıdan Yahudilere benzemesini sağladılar.

Son yüz yıl içinde Türkiye, Mısır, İran, Afganistan, Pakistan, Irak, Suriye ve Libya'da yaşanan kanlı ihtilallerin, liderlere yönelik suikastların tümünde ABD'yi ele geçirmiş Siyonistlerin parmağı vardır.

Böylesine sinsi ve şeytani oyunda, içimizdeki beyinsiz kitleler, basiretsiz kukla liderler yüzünden evangelist -siyonistler başarılı oldu. Sonuçta bölük pörçük hale gelmiş Ortadoğu, göçler, savaşlar ve soykırımlarıyla Hristiyanlığın arka bahçesi, İsrail Terör Örgütü'nün (İTÖ) ön bahçesi haline geldi. Ve sonunda dünya dolu dizgin Son Savaş'a doğru gidiyor.

BÖLGEMİZDEKİ KIRLI OYUNLAR KİMİN PROJESİ?

Mustafa TEMİZER

AKP Kurucuları kuruluş öncesi ABD ziyaretlerinde bulundu, Ermeni ve Yahudi lobileri ile görüştüyse!

CIA eski Türkiye şefi, Paul Bernard Henze'nin 2006'da Beyaz Saray'a sunduğu Türkiye raporu (Türkiye'nin bu şekliyle, Amerikan politikalarının yanında olacağından emin olamayız. Ülkeyi kuranlar, denetim mekanizmasını çok sıkı tutmuşlar. Hükümeti ikna ettiğimizde Meclis; Meclis'i ikna ettiğimizde, ordu; orduyu ikna ettiğimizde yargı karşımıza geçebiliyor. Eğer Amerika'nın çıkarı Türkiye'de bir federal devlet kurulması ise mutlaka ve öncelikle yargı, ordu, Meclis ve hükümeti tek elde toplayan başkanlık rejimine geçilmelidir. Bir kişiyi ikna etmek, birbirini denetleyen yapıyı ikna etmekten çok daha kolay olacaktır. Eğer o bir kişi Amerikan çıkarlarını yardım etmek konusunda tereddüt ederse, bir kişi üzerine kurulmuş yapıyı yıkmak Amerika için sorun olmaz) doğrultusunda Türkiye'de başkanlık sistemine geçiş için sözde referandum yapıldıysa? Şaibeli olarak % 51 evet oyuyla başkanlık sistemine geçildiyse,

Zamanın ABD Dışişleri Bakanlığı Danışmanlarından John Sitalides; "Türk toplumunda uzun zamandır zaten var olan bölünme, referandumdan sonra artık daha da büyüdü. Türkiye bir daha bir araya gelemecek kadar bölündü" dediyse!

"2 Mart 2012'de Türkiye İlerleme Raporu'nu açıklayan Avrupa Parlamentosu'nun yeni Anayasa konusunda vurgularına dikkat çekerek, oylamadan sonra konuşan Hollandalı raportör, "Eğer Türkiye için bir şey gerekli ise o şey kesinlikle yeni anayasadır" dediyse,

Bu doğrultuda TBMM'de Meclis Anayasa Uzlaşma komisyonu kurulduysa, Komisyonuna misafir olarak katılan FETÖ yanlısı yazarlar hükümetle aynı doğrultuda; "1-Vatandaşlık tanımında Türk kimliği kaldırılın 2-Kürtçenin eğitim dili olmasının önü açılın 3-Merkezi yönetimin yetkileri yerelle-re devredilsin" dediyse,

FETÖ 'nün lideri 15 Temmuz darbe girişimi sonrası AKP ilişkilerini değerlendiği bir konuşmasında: "AKP kurucuları, kuruluş aşamasında bana geldiler. Parti çalışmaları ile ilgili düşüncelerimi sordular. Bende düşüncelerimi söyledim tavsiyelerde bulundum. Ancak yanımdan ayrılıp giderken daha asansörde önce bunların işini bitirmemiz lazım şeklinde konuşmuşlar" dediyse,

FETÖ lideri işinin bitirileceğini duymasına rağmen tepki göstermek yerine ölümüne, mezardakilerin bile kalkıp AKP'yi desteklemesini gerektiğini söylediysen,

AKPFETÖ'yü bitirmek yerine devletin tüm imkanlarını onların hizmetine sunduysa, ne istedilerse verdiyse,

TBMM'de FETÖ'nün 15 Temmuz darbe girişimi araştırılın teklifi AKP ve MHP'nin oylarıyla reddedildiyse,

PKK'nın yıllarca sivil, kadın çocuk demeden onbinlerce vatandaşımızı öldüren, binlerce askerimizi, güvenlik kuvvetlerimizi şehit etmesine, kadınların dul, çocukların yetim bırakmasına, sözde açılım sürecinde PKK işgal ettiği şehirleri, kazdığı hendekleri temizlemek için 800 kadar güvenlik görevlilerimiz şehit olmasına rağmen "Terörsüz Türkiye" vadiyle FETÖ'nün ve PKK'nın isteği doğrultusunda sözde barış görüşmeleri yapılıyorsa,

Uluslar arasında terör örgütü kabul edilen PKK sözde silah bırakırken; uluslar arasında terör örgütü kabul edilmeyen PKK'nın uzantısı PYD devlet olma yolunda güçlendiriliyorsa,

Özgürleştirme adı altında köleleştirme faaliyeti bütün hızıyla devam ediyorsa,

Ortadoğu'da ülkelerin sınırlar yeniden çiziliyor, ülkelerin yer altı zenginliklerine çökülüyorsa, İsrail'in istilacı yayılmacılığının önü açılıyorsa,

Bunlar kimin hangi projesinin gerçekleşmesi için yapılmıştır?

Evet Esat zalimdi, diktatördü, demokrasi olmalıydı. Suriye'nin bütünlüğü korunmalıydı... Ama dün başına ödül konan teröristin, bir anda özgürlük ve demokrasi havarisini olarak Suriye'nin tepesine Devlet Başkanı olarak oturtulması, ilk icraatlarından biri de İsrail ve PYD ile anlaşmak olması kimin hangi projesi için olmuştur?

Ortadoğu ülkelerinde kurulan ve sonra ortadan kaldırılan birçok terörist grupların kurucusu ve hamisi emperyalizmin beyni Siyonizm'in jandarması ABD değil mi? Terörist lider Colani'nin Suriye'nin başına Ahmet Şara olarak taşınması ABD'nin Büyük Ortadoğu- Genişletilmiş Ortadoğu Projesi içindeğil mi? Vekalet savaşları adı altında ölen her masum canın, dökülen her damla kanın sorumlusu, kana doymayan Amerika değil mi?

Ortadoğu halkının canına, malına, ırzına, vatanına göz diken projeler emperyalist ABD'nin projesi değil mi?

Müslüman,Ortadoğu halkının canına, malına, ırzına, vatanına göz diken Amerika'nın projelerine inanmak zorunda mı? Onun projesine ortak olmak, eş başkan olmak, kazanımlarını zafer olarak görmek Müslümana yakışır mı?..

Yarım asrı aşkın zamandır Yeniden Mili Mücadeleci Millet Partisi'nin yaptığı "Milletim Uyan! Varlığın, birliğin, geleceğin tehlikede! çağrısını duymak uyanmak; tüm mazlum ülkelerin halklarını gerçek emperyalizme karşı uyandırmak zorundayız.

FİLİSTİN DEVLETİ KURULURKEN ORTADOĞU'DA YENİ KAVGALARIN TEMELİ ATILYOR

Ortadoğu'da yeni gelişmeler arefesinde ABD Dışişleri Bakanı Kissinger'in 6. Ortadoğu gezisinin neleri getireceği belli değil. Ama, Arap ülkelerini yeni iç çekişmelerin ve bunalımların beklediği söylenebilir.

Özellikle petrolün 6 Ekim Savaşı sonrasında bir silah olarak kullanılması ve etkili de olması, Batıyı yeni politik çabalara itmiştir. Avrupa ve Amerika, şimdi bu silahla bir daha yüz yüze gelmemenin hesabı içerisindedir. Ve bunun için de Arap ülkeleri iç çekişmelerle güçsüz kılınmak istenmektedir.

Filistin Devleti'nin Kuruluşuna Doğru

Ortadoğu'daki son gelişmelerin temel konusu, bir Filistin Devleti kurulması ve yapılması beklenen Cenevre Konferansının 2. etap görüşmelerinde bu devletin de söz sahibi olmasıdır. Bilindiği gibi, İsrail'in Filistin topraklarını gasp ettiği-den beri Filistin Halkı, diğer Arap ülkelerinde göçebe hayatı yaşama ve kendi topraklarına dönecekleri günü beklemektedirler.

İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilme niyeti olmadığına ve Arap ülkelerinin de bunu temin edecek güçleri bulunmadığına göre, Filistin meselesinin çözümünün bir Filistin Devleti'nin kurulmasında görülmesi, ilk bakışta mantıktır.

Filistinli göçmenlerin problemi ve daha geniş anlamda Arap ülkelerinin önemli bir iç politika konusu haline geldiğinden, Arap hükümetleri de bu meselenin bir an önce çözüme kavuşmasını istemektedirler. Nitekim Ürdün hariç, diğer ülkeler bir Filistin Devleti kurulmasından yanadırlar.

Ayrıca, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun Filistin Kurtuluş Teşkilatını (başkanı Yaser Arafat) Filistin halkının temsilcisi olarak kabul etmesi bu yönde atılmış önemli bir adımdır.

Amerika ve Rusya Anlaştılar

Ortadoğu'da İsrail toprakları dışında, yani asıl Filistin toprakları dışında bir Filistin Devleti'nin peydahlanması Amerika ve Rusya arasındaki gizli anlaşmalara dayanmaktadır.

Mısır'daki nüfuzu azalan ve Amerika'nın Ortadoğu'daki nüfuzunun artmasına seyirci kalan Rusya, bu fedakarlığı muhtemelen bir Filistin Devleti'nin kurulması karşılığında kabullenmiştir.

Herhalde Brejnev'in geçen hafta yaptığı "Filistin Arap Halkının bir vatanı kavuşturulması şarttır" çağrısına Amerika'nın da olumlu bir tavır takınması sebepsiz değildir. Ve Amerika ve Rusya yeni Yaltaları daha sık imzalamaya başlamışlardır.

Rusya için kurulacak bir Filistin Devleti, Ortadoğu'daki nüfuzunu yeniden elde etmenin yanında, Ortadoğu'nun komünistleştirilmesinde ve bölgede petrol zenginliklerine sahip olma yönünden bir sıçrama tahtası olacaktır.

Yahudi asıllı Yaser Arafat'ın başına geçeceği bir Filistin Devleti, İsrail'in de işine gelecektir. Zira böyle bir devlet İsrail'in varlığını meşrulaştıracağı gibi, İsrail'in gasp ve işgalci bir politika yürüttüğü gerçeğini de unutturulmasına yarayacaktır. Kaldı ki Filistin Devleti, Arap toprakları üzerinde kurulacağından, İsrail'in de toprak kaybı olmayacaktır.

Yaser Arafat'ın ve Filistin Kurtuluş Teşkilatının diğer yöneticilerinin kurulacak devlette Araplarla Yahudilerin kardeşçe yaşayacaklarından söz etmeleri de İsrail için bir teminatır.

Arap ülkelerin ortasına oturtulacak bir suni Filistin Devleti, ayrıca Arap dünyasının parçalanması için bir manivela olarak kullanılabilir. Aynı zamanda bu devletin bir serbest ticaret bölgesi haline getirilmesine çalış-

lacaktır ki, bu beynelmilel maliyenin Ortadoğu'nun zenginliklerine (özellikle de petrole) el atması bakımından da önemlidir.

İsrail Varlığını Kabul Ettirdi

Kissinger'in son ziyaretinden de anlaşılmaktadır ki, Amerika, İsrail'i Araplara kabul ettirmiştir. Zaten 18 Ocak 1974'te imzalanan Cenevre Anlaşması da bunu büyük çapta sağlamıştı. Yirmi beş yıldır varlığının tescili için çalışan İsrail, bu açıdan başarıya ulaşmış sayılır.

Bugün İsrail, Süveyş'in doğusundan elli kilometre geriye çekilmeyi ve Sina Yarımadasında işgal ettiği toprakların bir bölümünü Mısır'a geri vermeyi kabul etmektedir. Bu şekilde İsrail, kendi toprağını değil işgal ettiği bir toprağı (verimsiz çölü) geri verecektir.

Arap ülkelerine gelince, son savaşın acı gerçeklerine rağmen onlarda değişen hiçbir şey yoktur. İstikrarsız Enver Sedat yine Amerika ile Rusya arasında bocalamaktadır.

Kissinger Kahire'de temaslarda bulunur iken aynı saatlerde Mısır Dışişleri İsmail Fehmi, Kissinger ile yapılan görüşmeler hakkında Moskova'da komünist parti yöneticilerine bilgi vermekte ve Sedat-Brejnev zirvesinin ön hazırlıklarını yapmaktadır.

Ortadoğu, süper güçlerin nüfuz alanı olmaktan çıkarılmadıkça ve Arap yöneticileri, ülkeleri için tek kurtuluş yolunun yerli kültüre dönmek olduğunu görmedikçe, bölgede barışın sağlanması söz konusu değildir. Zaten süper güçlerin yaptığı da harbin temel şartlarını ortadan kaldırmamak suretiyle bölgedeki gerginliği sürdürmek ve bu şekilde menfaatlerinin devamını sağlamaktan ibarettir.

* YMM Dergisi, Sayı 247, 22.10.1974, Sayfa 10

'BAYRAK İNMEZ!'

DİYENLER

20 NİSAN'DA ANKARA'DA

Bu tarihi karar gününe Sizi de bekliyoruz!

MİLLET PARTİSİ GENEL BAŞKANLIĞI

MİLLET PARTİSİ 12. BÜYÜK KURULTAYI

20 Nisan 2025 Pazar, Saat: 09.00-17.00

Prof. Dr. Necmettin Erbakan Kongre Merkezi Mamak Cad. No: 76/A, Mamak/ ANKARA

ÇANAKKALE DOKUNUŞLARI

İbrahim ŞAŞMA

Ey kalbimin dal ucu, zafer kıblem, kanadım.
Şühedam gezer durur, ruhunda adım adım.

Arsızca bir akına, hedef olduğun anda
Kıyam sana yakıştı, bu çetin imtihanda.
Hamza'yı gördüm sende, Bilâl'i Çanakkale;
Düşürmedin burcundan, hilali Çanakkale

Kıyamet gören toprak, o sur kime okundu?
Kaç kınalı el senin, saçlarına dokundu?
Göğsüne yağar iken, gülle üstüne gülle.
Tutuşmanın demiydi, artık bir avuç külle.
Sen ki aşka düşenin, melali Çanakkale.
Mecnun-i yüreklerin, helali Çanakkale

Sen Seyit'in bileği, kopan koldun bacaktın.
Düşman çizmesi değse, kor ateşten sıcaktın.
İcazetin almadan, kim geçer söyle seni.
Leyla'sı bilir iken, yiğitler böyle seni.
Sen ki necip milletin, celali Çanakkale
Çatlamış dudağının zülali Çanakkale